

॥ ॐ ॥

મેહેતા મનહર ભજનમાળા.

મેહેતા યુનીલાલ મમનલાલ.

મુ. ડાકોર.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાશ્ટ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૩૪૨ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ મોહન મનહર ભાગ્યજી

વિષય ૨ - ૧૧

॥ ॐ हरि ॐ तत्सत् ॥

શ્રી પરમાત્મા પરમાત્માને નમઃ

મેહેતા મનહર ભજનમાળા.

પ્રયોજક

મેહેતા યુનીલાલ ભગનલાલ

મુ. ડાકોર

પ્રકાશક

ભગત કાચીલાલ ગીરજાભાઈ.

મુ. જમડીઆ.

બીજી આવૃત્તિ પ્રત ૧૦૦૦

વિક્રમાર્ક ૧૯૮૪ માસ ભાદ્રવા સુદ દસમ વાર સોમ

તા. ૨૪-૬-૧૯૨૮

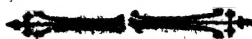
[સર્વ હક્ક પ્રયોજકે સ્વાધીન રાખ્યા છે]

કૌમલ મુદ્ર-અમુદ્ર.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

૧૪૩૪૨

—: વાંચકને સુચના :—

મહાત્માશ્રી હરીરામની વાણી તથા નીરાંત આહારાજની
વાણી જન્મેની લેગી હાથે લખેલી મળી છે.

ગામ સંખેડના સોની ભાઈજીભાઈને ઘેરથી એક ચોપડી મળી છે.
આ ચોપડી લખનાર તરીકે ગામ ગજેરાના પંડ્યા રામશંકર, નરભેરામનું
નામ છે અને તે સંવત ૧૯૨૭ના ભાદરવા સુદ ખીજને સુકરવારે લખી છે.

ખીજ એક ચોપડી ગામ તેસોદના પટેલ કલાનદશ નરેરને ઘેરથી
હાથે લખેલી મળી છે. આ ચોપડી સંવત ૧૯૩૨ના ભાદરવા વદી ૧૧ ને
સુકરવારે લખી છે.

ભાવસ્વામીનાં, ઉગમશી માહારાજ રામદા માહારાજના તથા માધવદા
માહારાજનાં પદો જે અ. ચોપડીમાં છે તે બગ્ગોને મોઢેથી સાંભળીને
લખાવેલાં છે.

કરેક પદ ઉપર જે રામની કડીઓ મુકી છે તે પ્રયોજકે મુકી છે.

ઈશ્વર સ્તુતી.

ગુરુબ્રહ્મા ગુરુવીરુનું, ગુરુદેવ મહેશ્વર
 ગુરુ સાક્ષાત પરીબ્રહ્મ, તસ્મેવ શ્રીગુરુવે નમઃ—૧
 જ્ઞાન મુગ્ધું ગુરુ મુર્તી, પુખ્ત મુગ્ધું ગુરુ ચરણ
 મંત્ર મુગ્ધું ગુરુ વાક્ય, મૌલ્ય મુગ્ધું ગુરુ કૃપા—૨
 ગુરુ ગોવિંદ દોઉ ખડે, કાકો લાગુ પાય
 બલહારી ગુરુ આપને, ગોવિંદ દ્વિયા બલભાય—૩

(૧)

રાગ ધનામી.

સહાય કરો જગનાથ, અમોને સહાય કરો જગનાથ.
 શીથ નમાવી, અરજ કરીએ (૨)
 પાય પડી જોડી હાય—અમોને સહાય— ૧
 કામ આરંભીએ, આપ પ્રતાપે (૨)
 પુર્ણ કરો તે નાથ—અમોને સાહુય— ૨
 દોષ આવે તે, નાથ નીવારી (૨)
 ક્ષમા બક્ષો તમે આજે—અમોને સહાય— ૩
 દાસ ચુનીલાલ આજે વહે છે (૨)
 સર્વ મળી સંગાત—અમોને સહાય કરો જગનાથ— ૪

(૨)

ભાવ સ્વામીકું પદં.

દીવડોરે કરતાં દીપક ધરતાં, અજવાળાં મંદીરીયામાં
સત ક્રીયાનું કોડીયું. માંહી, મનની દીવેટો વાહાલા
ત્રીવીધીનાં પુર્વા માંહી તેજ રે, મંદીરીયામાં

દીવડો રે કરતાં દીપક ધરતાં—૧

અમર દીવો એ તો, મેંમે પ્રગટયો રે વાહાલા
સમજણથી સન કોયો રે, મંદીરીયામાં

દીવડો રે કરતાં, દીપક ધરતાં—૨

નીજ નામ તો નીશ્ચે થયું, શાને સમજાયું વાહાલા
મઠી જયું માયાનું અંધારું રે, મંદીરીયામાં

દીવડો રે કરતાં, દીપક ધરતાં—૩

હરી ગુરૂ સાહેબને વહાંતો પુરા પરસ્થા રે વાહાલા
ભાવદા કહે આપે સ્હયા અખંડ રે, મંદીરીયામાં
દીવડો રે કરતાં દીપક ધરતાં, અજવાળાં મંદીરીયામાં—૪

(૩)

સાજન સ્તુતી.

શ્રી જગતે ગુરૂ વંદનાં કરું, આપની કૃપાથી પ્રભૂ

જગતથી તરું (૨)

ધણા જન્મથી ગોથાં ખાતો, ગોવીંદ ઉધે માથે

સ્વામી તમારે ચરણે જાઓ, પાઓ હું નીઃસાર
 શ્રી જગતે ગુરુ—૧
 ભવસાગર તો ભર્યો, દુઃખનો મમતા નીર અપાર
 મોંટા મચ્છ મહી, કામ કોધથી જખડું જોર અંહકાર
 શ્રી જગતે ગુરુ—૨
 ગુરુ ચરણસે નાવ તરવાનું, ચક્રાવે રૂડા સંત
 પલ એકમાં પાર ઉતારે, આણે ભવનો અંત
 શ્રી જગતે ગુરુ—૩
 શોહ તણ ને માગુ સ્વામી, સદા ચરણમાં વાસ
 આ અરણ તમે ચી-તે ધરજો, ગાંવે મવરીદાસ
 શ્રી જગતે ગુરુ વંદના કડું, આપની કૃપાથી પ્રભૂ
 જગતથી તરું—૪

(૪)

હરીસમના ભજન.

ધોળ

આજે મારા ઉરમાં તે આનંદ વાધ્યો રે,
 ગુરુ દયાથી સીધો રસ્તો લાધ્યો રે.
 નામ વીનાની વસ્તુ તે મુજને લાધી રે,
 મુરતી મારી અરધ ઉરધ પર વાધી રે.
 મુન્ય સીખરની સેજે તે માહાં, મુખ પામી રે,
 ગુરુ કીરપાથી લીલડાની દુગધા વામી રે.

બાહરે લીતર સરનેમાં વ્યાપક વાલો રે,
હરી વીનાનો ઠામ નથી કંઈ ઠાલો રે.
સેજે સેજે મલીઆ સચીતાનંદ સાંમી રે,
હરીદાસના દીવની દુગધા વામી રે.

---

(૫)

ધોળ.

સત ગુરૂ મલીયા છે મુજને હેલી રે,
સમજણુ સાંન બતાવી મને છેલી રે.
સત ગુરૂ શબ્દે સમજણુ મુજને આવી રે,
વાલો મારે કહ્યું મને સમજાવી રે.
વાલાજીને નીરખીને આનંદ પામી રે,
સેજે સેજે મલીઆ છે સત ગુરૂ સ્વામી રે.
દયા કરીને સેવક સરણે લીધો રે,
વાલો મારે મહા મંતર મને દીધો રે.
મળીઆ મુજને સચીદાનંદ ગુરૂ જોધી રે,
દાસ હરીએ સાચી વસ્તુ સોધી રે.

---

(૬)

ધોળ.

મહા મંતર નામ નારાયણુ લઈએ રે,
નારાયણના નામે તે નીરલો થઈએ રે.

અન ભે ઉગ્યો મટી ગયું અધારું રે,
 નામ વીનાનું ખીજું તે કંઈ ના નીહારું રે.
 નારાયણના નામમાં મુરતા લાગી રે,
 આંટી છુટી લવની ભાવટ ભાંગી રે.
 ભાવટ ભાગી ભૂદર વરને ભેટી રે,
 જગત વાસના મનની સરવે મેટી રે.
 દાસ હરીએ યોગખા છે અંતરબામી રે,
 સત ગુરૂ મલીઆ સચ્ચીનાનંદ સાંમી રે.

(૭)

સાત વાર

ધોળ.

સખી સત ગુરૂ મળીઆ આવી રે
 વાલે કહ્યું મને સમજાવી—સખી સત ગુરૂ
 સોમવારે તે સમજણ આવી રે
 મારી વરતી થીર કરી થાપી રે
 વાલે જાળ જગતની કાપી—સખી સત ગુરૂ
 મંગળવારે તે, મન થીર કીધુ રે, જ્ઞાનાનંદ ગુરૂએ કીધુ રે
 આરું કારજ સરવે સીધુ—સખી સત ગુરૂ
 બુધે બુદ્ધી મારી સુધારી રે, મારા ઉરમા ઉમંગ વધારી રે
 શબ્દો ખેલે છે પાસ હમારી રે—સખી સત ગુરૂ

ગુરૂવારે મલ્યા ગુરૂ દેવા રે
 મારો ટાળ્યો સહુ અહુ મેવારે
 કડું ચરણ કમળની સેવા—સખી સત ગુરૂ
 સુકરવારે સત વસ્તુ આલી રે
 મારી ભરમણા સરવે ટાળી રે
 સીદ લટકુ જગતમાં ખાત્રી—સખી સત ગુરૂ
 સનીવારે તો સાંન યતાવી રે
 વાલે પ્રેમથી પાદરે આવી રે
 દીન બાણી દયા દીલ લાવી—સખી સત ગુરૂ
 આદીતવારે આનંદ પામી રે
 મને મલ્યા સચ્ચીતાનંદ સ્વામી રે
 થયો હુરીદાસ નામ અનાંમી—સખી સત ગુરૂ

(૮)

રાગ ધોળ.

સબગુરૂ સાહાય કરો એક વાર રે, મારો છે મુરખનો અવતાર રે
 પત્થર કરતાં કઠણ હૈયુ છે મારું રે, તેની માંહી નામના લેહુ તમારું રે
 મારા રે મનની વાત છે વાંકી રે, સતગુરૂએ પત્થર કાઢ્યા ટાંકી રે
 ટાંકીને મારગ મુગતા કીધા રે, તેમાં ગુરૂએ મંત્ર અનોપમ કીધા રે
 આતમ જ્ઞાન બીના ઘર સુનું રે, સગપણ સોધો કંઈ જુનું રે.
 લખ્યું છે વેદ પુરાણને પાને રે, ભીતર ભરમને લટકો છે શાને રે.
 જોવી છે દાસ હરજી વાણી રે, તેને તમે રૂદ્રીયામાં લેજો બાણી રે.

(૯)
બોળ.

(નવા રાજ્યવાડીઆના વાળંદ મોહનલાલ દારીલાલ
તરફથી મળેલું)

(રાગ—આટલો સંદેશો મારા સતગુરને કહેજો)

આટલો સંદેશો મારા સતગુરને કહેશો.
સેવકના અંતરની દીવ ધરશો.
શાન્તી દાતાર છે સત્યીદાનંદ સ્વામી.
મનના મનોરથ પુરા કરશો—સંદેશો. ૨.
મનડું બચંકર ત્રણ તાપે તપે છે.
શાન્તી ગંગામાં ક્યારે નાહાશો—સંદેશો. ૩.
અમરત પર બેસી ઘડીમાં વીશ પર બચ છે.
સ્થીરતામાં વાસો ક્યારે થાશે.—સંદેશો ૪.
કોઈ કહે સંસ્કારે શરણું મલ્યું છે આપણું
કૃપા કરીને દોષો કાપો—સંદેશો. ૫.
ક્યારે વૈરાગ થાશે, નકકી જે નીર મળો.
દયા કરીને ઉત્તર દેશો—સંદેશો. ૬.
જે જે પ્રકારે પ્રભુ પ્રસન્ન થાવ છે.
તે તે કહેવાનું સરવં કહેજો—સંદેશો. ૭.
પાછા નવ પજીએ છેલ્લી ટોકે જઈ અડીએ.
જખરી હીમત એવી બેઈએ—સંદેશો. ૮.
કહે હરીદાસ હસી કૃપાથી પરીબ્રજ સાથે ચીત પ્રોઈએ,
સંદેશો મારા સતગુરને કહેશો—૯.

(૧૦)

રાગ ઘોળ.

સુણ ભાવદાસ, કહું સંત્યત્રાણી મટે સંસય રહયમાં દ્યો ભણી-૧
 પંચ ભુતનું પુતળું બનાવ્યું, જળ પૃથ્વી તેજ કહાવ્યું-૨
 પવન આકાશ પાંચે ભણો, ચાર અંતઃકરણ પ્રમાણે-૩
 મનબુદ્ધી ચીત અંહંકાર, દસ ઈંદ્રીઓનો કહું વીસ્તાર-૪
 ચક્ષુ કરણ ને શ્રવણ, ઘ્રાણ ત્વચા આદે જ્ઞાન ઈંદ્રીઓ ભણ-૫
 હાથ પગ શીખનુ શુદ્ધ સાર, વાણીએ કર્મ ઈંદ્રી વીચાર-૬
 એ છે પીંડ તણો વીસતાર, તેથી ન્યારો તે આત્મા ઘાટ-૭
 દેહ હું છું ને મારો જે માને, ભવમાં ભટકે છે એજ અજાને-૮
 મને મળીઆ સદગુરુ રચામી, સત્યીદાનંદ અંતરભામી-૯
 સતનામ નીશાન બતાવી, દેહ મીથ્યા છે એવું સમજાવી-૧૦
 જેથી દેહ તો છુટયો રે ગર્વ, હર મય ભાસે છે રે સર્વ-૧૧
 મારે દેહનો ગર્વ ના કીજે, પ્રેમલકતી અમૃત રસ પીજે-૧૨
 જેથી જન્મ મરણ મટી જાય, નામ પ્રતાપે કાળના ખાય-૧૩
 સત્યીદાનંદ ગુરુ પ્રતાપે, કહે હરીરામ આપોઆપ-૧૪

(૧૧)

રાગ કહેરો.

(એવી રે સંતોને ઘેર લકતી રે નેઈએ-એ રાગ)

સદગુરુ મળીઆ ને સંસય ટળીઆ (૨)

જેયું કાયામાં તપાસી હો રે સાધુ-જેયું કાયા-૧

પંડ પ્રદ્યાંડનો કર્યો નરવેડો—ભાઈ (૨) કર્યો
 મટી ગઈ મનની ઉઢાસી હોંસે સાધુ—મટી ગઈ—૨
 અખંડ આનંદ અંતર પ્રગટયો—ભાઈ અંતર (૨)
 સુરતાએ ઘર કયું ઠાવું હો રે સાધુ—સુરતાએ—૩
 જન્મ મરણનો સંસય મટીયો—ભાઈ—સંસય (૧)
 ફેર યોનીમાં નહી આવું હો રે સાધુ—ફેર યોની—૪ .
 ત્રીવીધ તાપની તપત યુગાવી—ભાઈ તપત (૨)
 મટાડયો જમરાનો દાવો હો રે સાધુ—મટાડયો—૫
 સતનામ નીચે ગુરૂએ કરાવ્યું—ભાઈ ગુરૂએ (૨)
 લીધો છે મનુષ્યાનો લાહાવો રે સાધુ—લીધો—૬
 તન મન ધન સદ ગુરૂને ચરણે ભાઈ—ગુરૂ (૨)
 અરખ્યાં આંણી ઉમંગ હો રે સાધુ—૭
 વીસય વાસના મનથી રે ત્યાગી—ભાઈ મનથી (૨)
 ઈચ્છું છું સદા સતસંગ હો રે સાધુ—ઈચ્છું છું—૮
 સદચીદાનંદ ગુરૂ સુજને મળીઆ—ભાઈ સુજને—(૨)
 ઠરીને બેઠો છું ઠામ હો રે સાધુ—ઠરીને—૯
 સદગુરૂ દેવે દયા કરી ત્યારે ભાઈ—દયા (૨)
 સત સમજ્યો હરીરામ હો રે સાધુ—સત સમજ્યો
 હરીરામ રે—૧૦

(૧૨)

રાગ કાફી.

સતનામ લીધું' રે, ગુરૂ મલ્યા અવીન્યાસી
 કામ માડું સીધું' રે, મટી ગઈ જમ ફાંસી—ટેક
 સાખી—એક સતાંતર હરી નીરખ્યા સત ગુરૂને પરતાપ
 ભીનભાવ સડે દુર થયો છે. આપમાં હરી વ્યાપ
 સાન સમજ્યો જ્યારે રે, મટી મનની ઉઢાસી
 સત નામ લીધું' રે—૧

સાખી—જન્મ મરણનો રોગ મટી ગયો, ટળ્યા ત્રીવીધ તાપ
 લક્ષ ચોરાસીના ફેરા ફેરા મટી ગયો સંતાપ
 મોક્ષપદ પામ્યો રે, પ્રેમ ભકતી પરકાશી
 સત નામ લીધું' રે—૨

સાખી—અઠ્ઠલકોટથી વસ્તુ લઈ આવ્યા સદગુરૂદેવ
 ભીન જાણીને દયા કરી છે, મન કૃમ વચને કરી સેવ
 ચોતાનો જાણીને રે, જ્ઞાન વાત કહી ખાસી
 સત નામ લીધું' રે—૩

સાખી—સચ્ચીદાનંદ સદગુરૂ હમારા, જોણે બધું સતનામ
 ધ્વૈત બુદ્ધી દુર કરી ત્યારે, ગુરૂ ચરણે હરીવાલ
 ન્યારા ભીતર નીરખીયારે, અજ્ઞાન આવરણ ગયું નાસી
 સતનામ લીધું' રે ગુરૂ મલ્યા અવીન્યાસી—૪

(૧૩)

સંતો ચોમાસાની સ્ત રે રંગીઆમણી—એ રાગ.

ભજન

સંતો અરધ ઉર ધરનારે, મેહલમાં, વરસે અમૃતસાર
પ્રેમી જન હોય તે પ્રીતે પીવે, થાય ભવના પાર

સદગુરુ સમૃથ સેવીઆ—૧

સંતો ઈંગલા પીંગલારે, મેહ એક થઈ સુખમણાને ઘેર
અખંડ જ્યોત જળકી રહી થઈ લીલારે લહેર

સદગુરુ સમૃથ સેવીઆ—૨

સંતો અજવાળું થયું જ્ઞાનનું, દીઠા આતમરામ
જન્મ મરણનોરે ભય મટયો, થયું પુરણ કામ

સદગુરુ સમૃથ સેવીઆ—૩

સંતો સતનામ મધળે, જોળખ્યું, મન પામ્યું વીરામ
સદચીદાનંદ સ્વામી ભેટતાં, ગુરુ ભેળા હરીરાંમ

સદગુરુ સમૃથ સેવીઆ—૪

(૧૪)

આનંદકા ઘર અથા હમારે—એ રાગ.

સંત સમાગમ કરવો રે, મનવા સંત સમાગમ કરવો
ભીન ભાવ પર હરવો રે મનવા સંત સમાગમ કરવો—ટેક

સદચીદાનંદ ગુરુ મુજનેરે મળીઆ, સંસે શોક સમાવો

સત નામની શાન બતાવી લીધો છે ભકતીનો લાહાવોરે

મનવા સંત સમાગમ—૧

પંચ તત્વનો પીડ છે કાચો, તેનો નેહ પરકરવો
એક સતાંતર હરી બીરાજો, શબ્દ ગુરુનો રૂદે ધરવો

રે મનવા સંત સમાગમ—૨

તન મન ધન સદગુરુને સમરપી, નીરભે થઈને વીચરવો
લક્ષ્મી લગવંત ગુરુ એક રૂપ જાણી, લવસીંધુ સેજે તરવો

રે મનવા સંત સમાગમ—૩

સદગુરુ સ્વામીની સેવા કરી દ્યો, મટી જાય જન્મ ને મરવો
સદચીદાનંદ ગુરુ નામ પ્રતાપે, હરીરામ ચરણ શીશ ધરવો

રે મનવા સંત સમાગમ કરવો—૪

(૧૫)

ભાવ સ્વામીનું પદ.

એવો પહેલો પીઆલો પહેલો પીઆલો મારે પ્રેમનો
સદગુરુએ પાચો, સેજે ચડે ને સેજે ઉતરે
જઈ સોહગમાં સમાયો, પ્યાલો સદગુરુ નામનો—

પીવે નર કોઈ પ્યાસી, ચેતન જાગ્યો આ ચીતમાં
રમતો અવીન્યાસી, પ્યાલો સદગુરુ નામનો—૧

એવો બીજો પીઆલો બીજો પીઆલો મારે સરવજી
સતનાંમ સુણાવ્યો, ગેબી નોખતો માંહી ગડગડે
એસો તંત બતાવ્યો, પ્યાલો સદગુરુ નામનો

પીવે નર કોઈ પ્યાસી, ચેતન જાગ્યો —૨

એવી ત્રીજે મટી રે ત્રીજે મટી રે મારી તૃષ્ણા
 ભૂખ લવનીરે લાગી, લેહર ઉડે મુરૂ જ્ઞાનની
 તાળી તનમાંરે લાગી, ખ્યાલો સદગુરૂ નામનો
 પીવે નર કોઈ ખ્યાસી, ચેતન જાગ્યો આ ચીત્તમાં—૩
 એવો ચોથો પીઆલો, ચોથો પીઆલો માન ચીત્તમાં
 મારા નયણાંએ નીરજ્યો, જળહળ જ્યોતીમાંહી જળહળે.
 માંહીજા પીયુંજીને પરખો, ખ્યાલો સદગુરૂ નામનો
 પીવે નર કોઈ ખ્યાસી—૪

એવો પુરણ પીઆલો, પુરણ પીઆલો મારે પાંચમે
 સદગુરૂજીએ પાયો, લાવદા ગુરૂએ દયા કરી
 ખ્યાલો વીરદાએ ગાયો, ખ્યાલો સદગુરૂ નામનો
 પીવે નર કોઈ ખ્યાસી, ચેતન જાગ્યો આ ચીત્તમાં
 રમતો અવીન્યાશી, ખ્યાલો સદગુરૂ નામનો—૫

(૧૬)

ઉત્તમશી મહારાજનું પદ.

લજન

ગુરૂજી ખીનારે મારો કોઈ નહી સંગાતીજી
 મેં તો કીસ ખીધ ઉતરું પારજી—ટેક
 આવત જાવત કોઈ નહીં દેખેજી
 હારે એહી તો ખડા અચંબાજી
 ગુરૂજી ખીનારે મારો કોઈ નહી સંગાતીજી—૧

હારે ગુરુજી મારા નાભી કમળથી શબ્દ ઉપડેજી
 એ તો ગરજી રહ્યા ગગનજી
 ચંદ્રમા સુરજ દોનું હુવા પ્રકાશજી
 મેં તો કીસ ખીત ઉતરૂં પારજી ગુરુજી ખીનારે—૨
 હારે ગુરુજી મારો ગગન મંડળથી ઉલટી ગંગાજી
 કોઈ મરજીવો રસ માંજીજી
 ગુરુજી ખીનારે મારો કોઈ નહી સંગાતીજી—૩
 હારે ગુરુજી મારા સાત પાંચને પડછો લીધોજી
 માંહેથી સંશય લીધો ઉઠાયજી ગુરુજી ખીનારે—૪
 હારે ગુરુજી મારા ચાર જુગ મારી સાથે રહેનાજી
 હારે મારો જીવડો કડું રે કુરમાનજી
 ભાવદા પ્રતાપે બોલ્યા ઉગમશીજી મારી
 બેલડીને પાર ઉતારોજી—૫
 ગુરુજી ખીનારે મારો કોઈ નહી સંગાતીજી
 મેં તો કીસ ખીધ ઉતરૂં પારજી.

(૧૭)

રામદાસ મહારાજનું પદ.

હરીભજન થકી છોટા હોય તે મોટા થાય છે.

ભજન

જ્યો વેરાગી, તૃપ્તો તો નવ ત્યાગી ને માયા લાગી
 જોને જાગી બ્રમણ તો ના લાગીને, લીલા માગી-ટેક

ચાલ—જેણે માળાપના, કર્યા ખોટા

ચોળી રાખોડી ને વાળ્યા લંગોટા

પીએ ગાંભે ભાંગ્યના ભરી લોટા—ઓ વેરાગી—૧

ચાલ—જે આળસુ હોય તે, ખાવા થાશે

ઘેર ઘેર માગીને ખાશે.

પછી સીતા રામના ગુણ ગાશે—ઓ વેરાગી—૨

ચાલ—કોઈ મઠ મઠીયામાં જઈ રહેતા

પરણે કે સંભોગી કહેતા

કોઈ રાખે રાંમકી કે બય વેહેતા—ઓ વેરાગી—૩

ચાલ—કોઈ ભોળા જનને ભોળવતા

ભંડારા કરાવે મન ગમતા

પછી માલ પુડાને દહી જમતા—ઓ વેરાગી—૪

ચાલ—કોઈ બાંધે સત ગુરૂની પાશે

રાખ્ય વીસવાસ, સુકતી તરત થાશે

કહે રાંમદા સત નામ સમજાશે—ઓ વેરાગી—૫

(૧૮)

માંવવદારાનાં પદ

રેહેના સતગુરુ કે હજુર, અચ્છા મેરી નજરોમે બેહેતાહે તુર

રેહેના સતગુરુ કેરે હજુર—ટેક

કહયા મુન્યામાં વો નહી આતા, કયું દેખાતા હુર સાધુ (૨)

આપ છોડકે આગે જાવે, કરણીમાં બહેત' કમુર—૧

પાંચ રંગકા પેચ લગાયા, આપે રહ્યા ભરપુર સાધુ (૨)

ત્રીન પેચમાં દેખે દેખાવે, મનવો ભયો રે સખુર

રહેના સતગુર કે હજુર—૨

આઠ પહોર માંહી પલમત પલમે, બાજત હે રણતુર સાધુ (૨)

કહે માધવ સત ભાવ પ્રતાપે, અમર હોવે જરૂર

રહેના સતગુર કેરે હજુર—૩

ગુરૂ ખીના કોણુ જાણે મેરે મનકી

એહી સાખી હે અવીગતકી, ગુરૂ ખીના કોણુ—ટેક

મનકી જાણે તનકી જાણે, જાણે ઘટપર ઘટકી

પાપકી જાણે પુન્યકી જાણે, જાણત કરમ ભરમકી

ગુરૂ ખીના—૧

આધ્યકી જાણે અંતકી જાણે, જાણત મધ માયાકી

રેન કી તો સખકી જાણે જાણત બાહેર ભીતરકી

ગુરૂ ખીના—૨

દેદારમાં એક હરસન પાયા, મેહેર ભઈ મેહેરમજી

કહે માધવ સત ભાવ પ્રતાપે, આસા છોડીરે

જગતકી, ગુરૂ ખીના કોણુ જાણે—૩

પરજીયાનો રાગ.

વાહ વાહરે તન ઘડીઆળ બની સારી

તન ઘડીઆળ બની સારી માંહી મેલી પંદરમી ખારી રે

વાહ વાહરે તન—ટેક

ઓહીંગ સોહીંગ લગાયા બે કાંટા

એકવીસ હજાર છસે ફરે આંટા રે વાહરે વાહ તન—૧

મનરૂપી તે મોગરો લગાવ્યો

સતનો સોનેરી રંગ ચઢાવ્યો રે વાહ વાહરે તન—૨

શબ્દ રૂપી અછોડો રાખ્યો

અંદર કરણીનો કાચ કરી નાખ્યો રે વાહ વાહરે—૩

અંદર કરણીનો કરી મેલ્યો કાચ

પુરાં તત્વનાં પર્થકાં ફરે પાંચ રે વાહ વાહરે—૪

અનો અજબ બનાવ્યો છે ખેલ .

ત્રણ ગુણનું તો પુરું અંદર તેલ રે વાહ વાહ તન ઘડીઆળ—૫

નાખી કમળમાં સમાન તમામ

કંઠા કમળમાં બોલે આતમશમ રે વાહ વાહરે તન—૬

એને જ્ઞાન ગજવામાં રાખી

નુરત સુરત દોરી ગળામાં નાંખી રે વાહ વાહરે—૭

હુવા દસથા ઘડીઆળ મેલી ઉંચી

મારા સત ગુરૂની પાસ એની કુચીરે વાહ વાહ રે તન—૮

ગુરૂ ભાવદા મલ્યા છે ઘડીયાલી

દાસ માધવને ઘડીઆળ આલી રે

વાહ વાહરે તન ઘડીઆળ બની સારી—૯

—:યુનીલાલનાં બજનો:—

—==◇==—
સદગુરુ દેવકી જે.

ઘોળ.

જીવ કાળે આઁવ્યા ગુરુજી સાચાના બેલી—એ રાગ.
આજે ગુરુજી મને સનમુખ મળીયા
પુર્વે લાયક મારાં, લળીયાં હો ગુરુજી મારા
અંતરના બેલી—૧ક.
હુટો હરીજન મારી નીંદા જે કરતા
ગુરુ કૃપાએ રહ્યા, ડરતા હો ગુરુજી મારા અંતરના બેલી—૨
સતગુરુ સ્વામીએ, સહાય કીધી મારી
નુગરાં રહ્યાં છે જંખ, મારી હો ગુરુજી મારા—૨
મન રે મંદીરીઆમાં મુકામ કીધો
દરસનનો લાલ સરવે, લીધો હો ગુરુજી મારા અંતરના—૩
હૈયામાં હરખી લીધા, નેણાંમાં નરખી
પરાપારથી લીધા, પરખી હો ગુરુજી મારા અંતરના બેલી—૪
જન્મ મરણનાં દુઃખને કાપો
શાંત થયા છે ત્રીવીધ, તાપો હો ગુરુજી મારા અંતરના—૫
લાવ લરોસો છે, અંતરજામી
દાસ યુનીલાલનાં, સાચા છો સ્વામી
ગુરુજી મારા અંતરના બેલી—૬

હરીગુરૂ સંત પધાર્યા રે, લ્યો દરસન લાવો
હરી જનના હર્ષ વધાર્યા રે, લ્યો દરસન લાવો—ટેક
હરીજન ચાહો સમૈયું રે કરવા
ભાવ ચરણ ચીત ધરવા રે, લ્યો દરસન લાવો—૧
પ્રાણા ધાર પ્રભૂજીને બેયા
બેતામાં મનડાં મેહ્યાં રે, લ્યો દરસન લાવો—૨
અખીલ ગુણલ તો હરખે છરાડો
પ્રેમે પાલખીમાં પધરાવો રે, લ્યો દરસન લાવો—૩
તાલ મૃદંગ વેણા જંત્ર વાગે
ડીસ્તાલની ધુન્ય ગાજે રે, લ્યો દરસન લાવો—૪
ખંજરી તાંબુરો ઢોલક વાજે
નોખત નગરાં ગાજે રે, લ્યો દરસન લાવો—૫
અક્ષત પુષ્પ જેને જે ફાવે
હરીજન મોલીડે વધાવે રે, લ્યો દરસન લાવો—૬
નેજાં નીશાન ને રણસીમાં ભેરી
શંખ સરણાઈ વાગે ઘેરી રે, લ્યો દરસન લાવો—૭
વરઘોડા સાથે મંડપમાં આવ્યા
પ્રેમી જનને મન લાખ્યાં રે, લ્યો દરસન લાવો—૮

કકુ કેસરમાં અક્ષત મીઠાવી
 સીંદુ રે ઓકળી પડાવી રે, લ્યો દરસન લાવો—૯
 ગાદી રે તકીઆ સીંહાસન શોભે
 ગલીયા જોઈ મન લોભે રે, લ્યો દરસન લાવો—૧૦
 સંત સલામાં પુજાઓ થાય
 હારતોરા અરપાય રે, લ્યો દરસન લાવો—૧૧
 દુધ સાકરથી પકવાન બનાવ્યાં
 છાપન લોગ ધરાવ્યા રે, લ્યો દરસન લાવો—૧૨
 ચો મુખ દીવડો ને સોનાની થાળી
 સંતોની આરતી ઉતારી રે, લ્યો દરસન લાવો—૧૩
 જળ જીમનાંની ઝારી રે લાવું
 સંતોને આચમન કરાવું રે, લ્યો દરસન લાવો—૧૪
 પાનની ખીડીમાં લવંગ સોપારી
 એલચી જાયફળ માંહી ધારી રે, લ્યો દરસન લાવો—૧૫
 મુખવાસ કરવાને આગળ ધરીયું
 સંત તે મુખવસ કરીયું રે, લ્યો દરસન લાવો—૧૬
 આનંદ મંગળ સખીઓ રે આય
 હૈયે હરખ ના માય રે, લ્યો દરસન લાવો—૧૭
 સંતને જોઈ મન ઉપન્યું રે વાહાલ
 સનમુખ રહે ચુનીલાલ રે, લ્યો દરસન લાવો—૧૮

સત ગુરુ દેવને કરૂં વીનતી,
 વારંભવાર કરૂં પ્રણામ-ધનશામ-સત ગુરુ દેવને કરૂં વીનતી- ટેક
 તનમન ધન જાણી ગુરુ દેવને,
 માન્યું શરણુ તણુ અહુમામ-ધનશામ-સમ ગુરુદેવ—૧
 ભવ સીધુમાં ખાતાં હુખકાં
 નીજજન જાણી દ્યો સંભાળ—ધનશામ સતગુરુ—૨
 ખળતાં ત્રીવીધા અગ્ની તાપથી
 ફર્યાં મીથ્યા જગ જાળ—ધનશામ સતગુરુ—૩
 છાયા માયા કાયા મહેલમાં
 અંધારે ભરમાવે ભૂત—ધનશામ સતગુરુ—૪
 ચીત્રામણુ પટણુવ ભ્રમણુ ભરી
 દંવૈત સ્વપ્નનું દરસન તુત —ધનશામ સતગુરુ—૫
 સંત સ્વરૂપે જાણતી આપજો
 રોમ રોમ રમજો આત્મારામ—ધનશામ સતગુરુ—૬
 અવીચળ અંતર ગૃહ દીપાવજો
 અદ્વૈત શાંતી સુખનું ધામ—ધનશામ સતગુરુ—૭
 જન્મ મરણનું સંકટ કાપજો
 પાજો પ્રેમા મૃત પયપાન—ધનશામ સતગુરુ—૮

પ્રાણજીવન વીણુ બાંતી ન ભાગશે
 પતીના પતીરૂપે ધ્યે જ્ઞાન—ધનશામ સતગુરુ—૯
 સતસંગ થાતાં નીસંગ બાણીએ
 દરસન દુઃખ હર દીનદયાળ—ધનશામ સતગુરુ—૧૦
 સગુણને સેવે નીરગુણ પામીએ
 અદ્ભૂત યોગે થાતાં ન્યાદ—ધનશામ સતગુરુ—૧૧
 કીટ ભ્રમર વત આનંદ ઉપજે
 ધરતાં મુક્ત ચરણનું ધ્યાન—ધનશામ સતગુરુ—૧૨
 પુરણાનંદ સ્વરૂપ ગણનાયજી
 યુનીલાલ ગાયે ગુરુજીનું જ્ઞાન—ધનશામ—૧૩

(૪)

ઘેળ

સુરતા લાગી છે જેની બ્રમણીએ ભાગી—એ રામ.
 આજે આનંદનો દહાડો મારે આંગણીએ
 આનંદનો વાયુ આજે વાયરે હરીજન આવે.
 મારે આંગણીએ—૧
 હરખે ભસંણી હું તો હાંસે ભસંણી
 સત સંગનો લાહાવો આજે લઈશું હરીજન
 આવે મારે આંગણીએ—૨
 ગુરુએ અમને તો ખુશ લણાવ્યા.
 સેવાના પાઠ પઢાવ્યા હરીજન આવે—૩

ગુરૂ ગોત્યા છે હમે ગુણના ભરેલા
અવગુણનો નહી છાંટો હરીજન આવો—૪

ગુરૂ હમારા છે વીવેકી ધરમી
અમૃતના જેવી મીઠી વાણીરે હરીજન
આવો મારે આંગણીએ—૫

શીશ ગુરૂની રૂઢી ભેડી મળી છે
સુખ દુઃખમાં છે બન્ને, સાથે હરીજન
આવો મારે આંગણીએ—૬

ડાકેર ગામના છે, મગનલાલ મહેતા
તેના પુત્ર આ કેહેતા હરીજન આવો—૭
ગુરૂના દેશમાં સડ રહેજો મથી
ચુનીલાલ કહે છે એમ કથી હરીજન

આવો મારે આંગણીએ—૮

(૫)

રાગ ધૌળ

સતગુરૂ સાહાય કરો એક વાર રે—એ રાગ.

લાવ ગુરૂ મળીયા છે અંતર જામી રે
હરી ગુરૂ સંતનાં દરશન પામી રે—૧

ગુરૂજને લળી લળી પાયે લાગુ રે
ગુરૂજની પ્રેમ પ્રસાદી માગુ રે—૨

ગુરૂજીએ મસ્તક સુકયો હાથ રે
 દયા કરીને લેટાડયા દીનાનાથ રે—૩
 માયા જીવથી ઉગાર્યો, મારે વાલે રે
 ગુરૂજીનું હેત હૃદયમાં સાલે રે—૪
 ઘડી પલક નવ ગુરૂનું નામ વીસારું રે
 વીષય સુખડુ લાગે છે મુજને ખાડું રે—૫
 બાહેર બીતર નામ વીના નવ દેખું રે
 સખી એના નામ તણું નથી લેખું રે—૬
 અલખ નીરંજન મન મંદીરમાં માલે રે
 આનંદ મંગળ ગાયા છે યુનીલાલે રે—૭

(૬)

ગરબી

સખી પડવાની પડ પ્રીત ઘટમટ ભૂલી રે—એ રાગ
 સખી હરી મળવાને કાજ, આડો જઈએ રે
 હવે ભાવ ગુરૂ સંગાત, નીશદીન રહીએ રે—૧
 સખી નીર વૃત્તીથી ધ્યાન, ગુરૂનું ધરીએ રે
 મન તરંગ કેરા વહેમ, સહુ પર હરીએ રે—૨
 સખી આઠે પહોર આનંદ, નાથને નરખે રે
 થાય ચીત અચીત તે વાર, પુરણ પદ પરખે રે—૩

સખી તે વીના મેહેનત જાય, સર્વે અલેખે રે
 ખીજાં સાધન સર્વ અસાર, હરીને ના દેખે રે—૪
 સખી બાહેર લટકે કાંઈ, હાથ ન આવે રે
 જે અંતર ખોળે આપ, તે નર પાવે રે—૫
 સખી દ્વીપ દરીઆની માંહી, ડુબકી મારે રે
 ત્યાં હીરલો લાગે હાથ, નીશ્ચે ધારે રે—૬
 સખી સુન્યમાં ઝળકે નુર, નીશાન ફરકે રે
 ત્યાં સુરતા ધરતી ધ્યાન, મનકું હરખે રે—૭
 સખી ઉલટી સુરતા નાર, નીજ ઘેર આવે રે
 શુર મેહેર લેહેરની માંય, મહા સુખ પાવે રે—૮
 સખી માટે સમજ માંની, માછા વરીએ રે
 ત્યાં પ્રેમ લેહેરની સાથ, ડગલાં ભરીએ રે—૯
 સખી શુર ગમ જ્ઞાની હોય, તે નર પુરા રે
 તે વીનાના ખીજા જન, સરવે અધુરા રે—૧૦
 સખી આત્મા ઈશ્વર એક, અલેખ જાણે રે
 તે મોક્ષ ધામની માંહી, માંજે માંણે રે—૧૧
 સખી અજ્ઞાની આ વાતને, શું જાણે રે
 તે તો માથું કુટે મૂઠ, પથ્થર પાણે રે—૧૨
 સખી દરીઆમાં મચ્છ એમ, આતમ જ્ઞાની રે
 જેમાં આતમજ્ઞાન નવ હોય, તે અલીમાની રે—૧૩

સખી પ્રેમી લક્ષ્મી જે હોય, તે મુખી હરખે રે
 સખી જ્ઞાની એનો લેહ, મનમાં પરખે રે—૧૪
 સખી યુનીલાલ કહે વાત, સાચી માંનો રે
 મારો હરી વસે મુજ માંહી, રહે છે છાંનો રે—૧૫

(૭)

રાગ હિપરનો

ગુરૂ પ્રીતે કરું પરમાણુ, હે તમને રે
 મારું પુરણ કીધું કામ, હયા કરી હુમને રે—ટેક
 ગુરૂવારે ગુરૂને ઘેર, બાવું મારે રે
 જ્યાં વરસે અમૃત સેર અખંડ ધારે રે—૧
 સુકરે સમજણ સાર, ગુરૂની લેવી રે
 તેમાં ના કરવી વાર, હ્યો સંત સેવી રે—૨
 શનીએ સુરતા બેડ ગુરૂની સંગે રે
 તેમાં નહી ખાંપણને ખોડ, માન ઉમંગે રે—૩
 રવી ઉચ્ચો ને અંધકાર, આપે નાસે રે
 સત નામ તણો આધાર, પ્રેમ પ્રકાશે રે—૪
 સોમે સત મત ખેલ, અજબ તમાસો રે
 ત્યાં થાશે રંગની રેલ, હરીમાં સમાસો રે—૫

મંગળ મુરતી જાણુ, હરી ગુરૂ જેવારે
 છે ભાવ ભકતી પ્રમાણુ, અમીરસ મેવા રે—૬
 બુધે બુદ્ધીમાન, એ રસ પીસે રે
 છે વેદ વચન નીરવાણુ, અમર દીસે રે—૭
 સાતે વારની રીત, સમજી ગાવે :રે
 કહે ચુનીલાલ કર પ્રીત, હરી ગુરૂ ભાવે રે—૮

(૮)

ગરબી

હરી ભજીએ તો આવે સુખની લેહર જો—એ સગ.

મનશા દેહ પામ્યો રે, મોંઘા મુલની
 કોડી સાટે તેને ગુમાવે ગમાર જો
 ભજન કરો તો સફળ જનમ તારો થશે
 હરી ભજે તે કહી ના પામે હાર જો
 સમરણ કરીએ, સાચા સતગુરૂ દેવનું—૧
 એક ઘડી કે અડધી ઘડી કે પા ઘડી
 જાત સંભ કરતાં અલો સુખને પામે જો
 અખંડ સમરણ કરનાં દુઃખ કંઈ ના પડે
 જન્મ મરણનું દુઃખડું તે તો વામે જો સમરણ—૨
 ફરી ફરીને અવસર આવો નહી મળે
 મુનશા દેહીને, દેવ સરીખા આહાય જો

એવો મોઘો મુનશા દેહ તુજને મલ્યો
 ભજન વીના નો, જનમ અકારત જાય જો સમરણ—૩
 ક્યાંથી આવ્યો, ક્યાં જવું છે તાહરે
 ગુરૂ વીના ને જડે નહીં સત કામજો
 માટે મનને વાળો ગુરૂના ચરણમાં
 ગુરૂ કૃપાએ ભેટે સુદીર સ્યામ જો સમરણ—૪

આજ કાલ કરતાં આયુષ તારો વહી જશે
 મધમાખી પેઠે, ઘસવા પડશે હાથ જો
 સમય ગએથી પસ્તાવો પુરો થશે
 માટે નયણે નરખી લેવા નાથ જો સમરણ—૫

નુગરા જનનો સંઘ કહી નવ કીજીએ
 નુગરા કરે છે નીંદાનો વેપાર જો
 સત અસતને સમજે નહીં જો આપડા
 નીંદાખોરને ખાવો પડે છે મારજો
 સમરણ કરીએ સાચા સત ગુરૂ દેવનું સમરણ—૬

અધમ મનુષ તે નુગરા જન છે, ઓળખો
 સમજે નહીંને ખોટાં કરે છે કર્મ જો
 કર્મ ચંડાળ તેથી તેને જાણવો
 ગુરૂ વીનાના સમજે નહીં સત ધર્મ જો
 સમરણ કરીએ, સાચા સત ગુરૂ દેવનું—૭

માટે સરવે મમુક્ષુ થઈને વસતજો
 સંત સમાગમ કરવો વારંભવાર જો
 સઠ સુધરે સત સંગતના પરતાપથી
 તુલસીદાસજી કહે છે કરી પોકાર જો સમરણ—૮
 સત સંગતનું સુખ તે તમને શું કહું
 અંતર માંહી ઉપજે ઝાઝુ વાહાલ જો
 હરીજન હરીના સઘળા છે તે ઓળખો
 સત સમજાવવા કહે છે ચુનીદાસ જો
 સમરણ કરીએ, સાચા સત ગુરૂ દેવનું—૯

(૯)

ગરબી.

રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજો રે—એ રાગ

સમાગમ સંતનો કરો ભાવે રે
 ફેર અવસર આવો ના આવે સમાગમ—ટેક
 સંત સનમુખ ચાલો વીર રે, સેવા કારણ સોંપો શરીર રે
 ભજતી ભાવે નમાવો શીર—સમાગમ. ૧
 સંત સેવાનું ફળ છે અપાર રે, જોણે સેવ્યા તે પામ્યા સાર રે
 અલો સુખ તણા છે દાતાર—સમાગમ. ૨
 લવ સત સંગ વશીળે કીધો રે, વીશ્વામીત્રે સામેવાદ લીધો રે
 વાઘ્યો સત સંત મારજ સીધો—સમાગમ. ૩

સંત સંગતથી સુખ આપે રે, દુઃખ જન્મ મરણનું કાપે રે
સત્ય સ્થીરતા પદમાં સ્થાપે—સમાગમ. ૪

સંત ચરણે તીરથ સૌ થાય રે, એમ અગમ નીગમ જશ ગાય રે
પ્રેમ લકતીથી મોક્ષ પમાય—સમાગમ. ૫

પારસ સંગથી પારસ થાય રે, ચંદન સંગે ચંદન કહેવાય રે
દાસ છુનીલાલ ગુરૂમાં સમાય—સમાગમ. ૬

(૧૦)

ધોળ

ગરૂડ ચઢી આવળે ગીરધારી—એ રાગ.

શરણે પડ્યો દાસને દ્યોને તારી,

વારે ધાળે દેવ મોરારી.

ટેક.

જે કાઈ સત ગુરૂ વચને વળશે,

તેને પળમાં એ સુખ મળશે, જનમ મરણનું સકટ ટળશે.

શરણુ. ૧

ગુરૂ સેવા જો ભાવથી થાય, રામ કૃષ્ણના ગુણુલા ગવાય,

સાચો લકત તો તેજ કહેવાય—શરણુ.

૨

ધનભાગ્ય સતગુરૂ મળીયા, તાપ ત્રિવીધીના ટળીયા,

રામનામ ભજનમાં ભળીયા—શરણુ.

૩

કરવી ભક્તિથી ભવ દુઃખ જાય, મહા પાપી તે પાવન થાય,

સતસંગ ગંગામાં નહાય—શરણુ.

૪

લવસાગર તરવા સાડ, મન તલપી રહું છે રે મારું,
 તેથી શઙ્ખું બીક્યું તમારું—શરણ. ૫
 ગુરૂ નામને નાવે ચઢાવો, થઈ ખેવટ પાર લગાવો,
 એટલી અરણ ઉરમાં લાવો—શરણ. ૬
 ચહેતા ચુનાદાદા ડ.કોરવાસી, સ્વામી આપને હું છું દાસી,
 ગુરૂ અરણે ગંગા કોટી કાશી—શરણ.

(૧૧)

રાગ ધૌળ.

ગરૂડ ચઢી આસજો ગીરધારી—એ રાગ
 અરજ મારી ઉરમાં ધરો વહાલા,
 જાણ્યા જશેદાણના લાલા—ટેક.
 હું છું અરણ કમળનો રે દાસ, મને એક તમારો વીસવાસ,
 માટે પુરણ કરવી આશ—અરજ. ૧
 મારા રૂદે કમળમાંહી રહેજો, ગુણ દોષ ક્ષમા કરી દેજો,
 અરણે પોતાનો જાણીને લેજો—અરજ. ૨
 લકિત લાવે હરી ગુરૂ ભેટયા, તાપ ત્રિવીધીના સૌ ભેટયા,
 દાસ જાણી ના રહેશે છેટા—અરજ, ૩
 માયા તમારી છે બળવાન, લલા લલાતું બુલાવે લાન,
 માટે મુજને દો લકિત દાન—અરજ. ૪
 લકિત કરતાં લવ દુઃખ જાય, રામ કદમતું સુમરણ થાય,
 દાસ ચુનીલાલ એ જશ ગાય—અરજ.

૩૪

(૬૨)

ગરબી.

આવો આવો હરીજન ભાવે, ભજનથી ભવ તરીએ,

કોઈ લો ઢોલક કોઈ તાંબુરો, કોઈ કીડતાલ ખુમ બજાવો-ભજન.-૧

કોઈ ખંજરી કોઈ મંજરાં બાંધો, કોઈ નરઘાંનો તાલ મીઠાવો-૨

કોઈ પાટલી કોઈ ડાબડી બજાવો, કોઈ હરખભેર હરીગુણ

ગાવો-૩

સરવે હરીજન એક રૂપ થઈને, લઈએ મનુસાનો લાવો-

ભજન. ૪

ચુનીલાલ મહેતા કહે છે પોકાર કરી, ભજનની ધુમ

મચાવો-૫

---

(૧૩)

ગરબી.

સાંનમાં સાંનમાં સાંનમાં રે, મને ગુરૂએ સમજાવ્યું સાંનમાં

ચોરારે જારીને જુડ અવીઘા તે, કદી ના લેતો ધ્યાનમાં રે મને-૧

સત્ય રે ખોલવું ને સત્ય રે ચાલવું, અસત્ય ના લેઉં ખેલાનમાં રે.૨

કાચી આ કાયાને માટીની માયારે, એવું કહ્યું મારા કાનમારે મને.૩

અખીલ બ્રહ્માંડમાં સત્ય છે સાચું રે, જુઠું વસે છે નાદાનમાં રે. ૪

નામનો પ્રભાવ સમજાવ્યો જ્યારે રે, સુરતા ખેત્રે છે મેદાનમાં રે.૫

શબ્દ સતગુરો હીરદે વસ્યો છે રે, તેથી ફરું છું ગુલતાનમાં રે.૬

ચુનીલાલ મહેતા કહે સંતને સેવારે, ફરો નહીં અભીમાનમાં રે.૭

(૧૪)

ગરબી.

રંગ લાગ્યો રંગ લાગ્યો, ભજનનો રંગ લાગ્યો રે.
 કર્મ કાળક સૌ નીકળી ગઈને, અનુભવ અખંડ જાગ્યો—ભજન ૧
 આઠે પહોર નેહ નામની સંગાતે ગુરૂનો શબ્દ રૂઢે વાગ્યો—ભજન ૨
 સાધુની સંગત ગુરૂજીની સેવા, એવાં અવસર મેં માગ્યો—ભજન ૩
 આશારે ત્રણા ને માયાનું આવરણ, અલીમાન અંતરથી ત્યાગ્યો—૪
 હરી ગુરૂ સંતનો ભાવ ભરૂંસો, મનડાને મીઠો લાગ્યો—ભજન ૫
 સતગુરૂ દેવનું નામ છે વહાલું, યુનીલાલ જપવા લાગ્યો—ભજન ૬

(૧૫)

રાગ ગરબી

(વનમાં પણ માયા વગરે રે સુખ રહ્યું છે સમજણમાં)

ગુરૂ દરશનથી દુઃખ કાપે છે, આવોને દરશન કરવાને.
 ચરણ કમળની ભકતી આપે છે આ—ગુરૂ સ્થીરતા પદમાં થાપે છે આ.
 ભકત નામની છાપો છાપે છે આ.—ગુરૂનો સેવક થઈને આવે છે આ.
 તેને નામને નાવે ચઢાવે છે આ.—ગુરૂ અખંડ લાડ લડાવે છે આ.
 બેઠા હીરદે ઘાટ ઘડાવે છે આ.—ખટ રીપુને મારી હઠાવે છે આ.
 પ્રેમભકતી રૂઢેમાં ઠસાવે છે આ.—પંચ વિષયથી મનને બચાવે છે આ.
 યુનીલાલ ગુરૂ જશ ગાવે છે, આવોને દરશન કરવાને.

(૧૬)

ગરબી.

સખી સાંભળને કહું શાણી રે, સુખ લીયોતે સંભાળી.
 સેવો ગુરૂને સમર્થ જાણીરે. સુ.-કેવો મનુષ્યા તે દેહીનો લાવોરે. સુ.
 ખુબ આનંદથી કીરતન ગાવોરે. સુ.-હુઃખ જન્મ મરણનું જશે રે. સુ.
 ગુરૂ સેવાથી બ્રહ્મ સુખ થાશેરે. સુ.-હોય મનના વીકાર તે ત્યાગો રે. સુ.
 સંત સંગતીને ભક્તિ માગોરે. સુ.-ગુરૂ શબ્દનો કરવો વિચાર રે. સુ.
 નામ નીરખો ને બાવન બહારરે. સુ.-પછી જમડાનું જોર નવચાલેરે. સુ.
 બ્યારે સતગુરૂ બોંહડી ગાલેરે. સુ.-દાસ યુનીલાલ જણો તમારા રે.
 ભવ સંધુમાં બુડતો તારો રે, સુખ લીયોતે સંભાળી.

(૧૭)

ગરબી.

ગુરૂ આવ્યા છે મારે ઘેરરે, સુખ શું કહેવાનું
 મારે થઈ છે તો લીલા લહેરરે. સુ.-ગુરૂને ચરણે નમી નમી લેટું રે.
 વારંવાર ચરણામાં લેટું રે. સુ.-શુભ આસન પર પધરાવું રે. સુ.
 ચરણ ધોઈ ચરણામૃત લેવું રે. સુ.-ગુરૂ કૃપા પ્રસાદી પામું રે.
 હુઃખ જન્મ મરણનું વામું રે. સુ.-સૌ હરીજન મંડળી આવીરે. સુ.
 ગાય ભજન તાલ મીઠાવીરે. સુ.-થઈ આજે આનંદની હેલીરે. સુ.
 ગુરૂ નોધારાના છે બેલીરે. સુ.-સૌ સેવકનો સંસે હરીયોરે. સુ.
 દાસ યુનીલાલના શીર હાથ ધરીયોરે, સુખ શું કહેવાનું.

(૧૮)

ગરબી.

મને ભજનનો રંગ લાગ્યો રે, ગાવા ગીરધારી.
 સુતો મોહ નીંદ્રાથી બગ્યોરે. ગા.-વાલો મધુરી તે મોરલી વગાડીરે. ગા.
 મને દરશનની લગની લગાડીરે. ગા.-મને ભુખે ભોજન ના ભાવેરે. ગા.
 સેજડીએ નીંદ્રા ન આવેરે. ગા.-વાલો ભેવા બની છું ઘેલીરે. ગા.
 બે આવે તો ચાલ સખી વે'લીરે. ગા.-મારા મનને ધીરજ ન રે'તીરે.
 આ વારતા ના કોઈને કહેતીરે. ગા.-મારું મન તો વાંલામાં જડીયુંરે.
 આલી ખોખું આ કાથાનું પડીયુંરે. ગા.-ચાલ સખી વહેલી વહેલીરે.
 ત્યાં થઈ છે આનંદની હેલીરે. ગા.-હરી ગુરને ભાવ કરી ભેટુંરે. ગા.
 સ્વામી સેવકને ના હોય છેટુંરે. ગા.-અરસપરસનો આનંદ થાયરે. ગા.
 દાસ ચુનીલાલ ચીતમાં ચાય રે, ગાવા ગીરધારી.

(૧૯)

ગરબી

હાલો હાલો હરીજન હાલોરે, દરશન કરવાને.
 સૌ ભેગા થઈને મુખ મહાલોરે. દ.-ગુરુ દરશનથી દુઃખડું કાપેરે. દ.
 મહા પદની તે મોટમ આપેરે. દ.-મને વાગ્યાં છે પ્રેમનાં બાણુરે. દ.
 પીડા પીણું તે ભણે કોણુરે. દ.-જેને વાગ્યારે હોય તે ભણેરે. દ.
 મળે દરશન તો મોજ ખુબ માણેરે. દ.-ધ્રુવને વાગ્યાં છે બાળા વેશરે.

આખ્યો નારદજીએ ઉપદેશરે દ.-જીએ પ્રહલાદને લાગી તારીરે. ૬.
હીર્ણિકસ્યપને નાખ્યો મારીરે. ૬.-એવા હરી ગુરૂ સંત મુખકારીરે. ૬.
ચુનીલાલની જાંઘગી સુધારી રે, દરશન કરવાને.

(૨૦)

ગરબી

મુણો રામ રાધે વેણા જંતર વાગે—એ રાગ

ગુરૂ શીર ગાજે રે ગુરૂ શીર ગાજે
હરીજન સાચા હોય-ગુરૂ શીર ગાજે—ટેક
નીતી માંહે નીત્ય વરતે, અનીતીથી લાજે
સત ગુરૂની નીંદા મુણી-એતું દીલ દાજે-હરીજન —૧
લજન માંહી લાવે આવે, સંત જ્યાં ખીરાજે
પછીથી જઈ પાસે જોસે, સંત સેવા કાજે -હરીજન—૨
પરમાર્થમાં પહેલ કરી, ધર્મ માર્ગે ધાજે
મીઠ્યા લવરી છોડી મુકી, જ્ઞાન ગંગ નાહાજે-હરીજન—૩
સદગુરૂની સાંને સમજી, સતમાં સમાજે
પુરા ગુરૂની એ નીશાની, નીરલે નોખત વાજે-હરીજન—૪
માટે સાચા સદગુરૂ સેવી, હરીજન થાજે
લાવ લજનમાં રહી ચુ-૧લાલ ગુરૂ ગુરૂના ગાજે
હરીજન સાચા હોય, ગુરૂ શીર ગાજે—૫

(૨૧)

ગરબી.

- હાંસે ભર્યાં અમે આવીયાં રે મારે વાલે—એ રામ.
 હુરખ ભર્યાં અમે આવીયાં, મારા ભાવ ગુરૂની પાસ રે
 આવ્યાં હુરખે ભર્યાં—ટેક
- ગાદીએ ગુરૂજી ખીરાજીયા રે, કોટી લાનું પરકાસ રે
 આવ્યાં હુરખે ભર્યાં—૧
- દર્શન થતાંમાં દુઃખ લાગીયાં રે, વાલે કીધા સંસય નાસ રે
 આવ્યાં હુરખે ભર્યાં—૨
- મસ્તકે હાથ મારે મુકીયો રે, થયો અંતરમાં હે ઉભાસ રે
 આવ્યાં હુરખે ભર્યાં—૩
- પરકમા કરી પગે લાગીયાં રે, વાલે ભેટી ખેસાડાં પાસ રે
 આવ્યાં હુરખે ભર્યાં—૪
- ભજન ભડાકા થાય છે રે, ગુણ ગાય છે, સૌનીજ દાસ રે
 આવ્યાં હુરખે ભર્યાં—૫
- આસાપુરણ અડખેલડો રે, વાલે પુરણ કીધી આસ રે
 આવ્યાં હુરખે ભર્યાં—૬
- અનેક અધમને આધારવા રે, વાલે કીધો વડોદરે વાસ રે
 આવ્યાં હુરખે ભર્યાં—૭
- ભાવ સ્વામીના ભગવાંન નારે, યુનીશીસ ચરણ કેરો દાસ રે
 આવ્યાં હુરખે ભર્યાં—૮

(૨૨)

હરી ભજન થકી છાયા હોય તે મોટા સઉથી થાય છે—રાગ.
 એવી એકાદશી, વૃત કરે જન કોઈ તો ભવસાગર તરે
 દસ ઇંદ્રી ને એક મન કહીએ, એને વશ કરીને, એ વૃત કરીએ.
 અતી આનંદે હરીના ગુણ ગાઈએ—એવી એકાદશી—૧
 સઉ એક દશાની માંહી લાવે, એને જ્ઞાન ગુરુનું સમજવે
 મટે જન્મ મરણનો દાવો—એવી એકાદશી—૨
 જ્યારે સરવે તણી થાય એક વરતી, ધરે ગુરુ ચરણમાં વરતી
 રૂઢીએ ધ્યાન અખંડ ગુરુની મુરતી—એવી એકાદશી—૩.
 જુક પરપંચ સરવે પરહરીએ, કદી અધર્મ તો નવ આવરીએ
 એવું એકાદશી વૃત કરીએ—એવી એકાદશી—૪
 જીવે અગીઆરસ હરીની માયા, એને સમજ્યા વીના

સઉ જાય વાહયા

એનો ભેદ તો કોઈ વીરઝે પાયા—એવી એકાદશી—૫.
 તે સદચીદાનંદ પદ માંહે માહાલે, ત્યાં જમરાતણું જોર નહી ચાલે
 એવું અખંડ વૃત સદગુરુ આપે—એવી એકાદશી—૬
 વૃત સાચું હરીના નામ તણું, ખીજું મન તણું બળ છે બમણું
 શીદ દુઃખાડો મીથ્યા લમણું—એવી એકાદશી—૭.
 મારે કહેવું હતું તે કદી દીધું, એ તો સમજીએ સમજી લીધું
 તેનું પલમાં કારજ સીધું—એવી એકાદશી—૮
 સગવાન ગુરુએ વૃત આપ્યું મારા, રૂઢીઆમાં હરીનું નામ સ્થાપ્યું

દાસ ચુનીલાલનું સરવે કપટ કાપ્યું, એવી—
એકાદશી વૃત્ત કરે જન કોઈ તો ભવસાગર તરે.—૬

(૨૩)

ધોળ

સુરતા વીવાહનું કડવું આડમું.

એની ઉપમા કહી નવ બય, સુરતા રે આલ્યાં સાસરે—૧
દયાળદાસે સુરતાને વીવાહ કહ્યો

તેનું સાસરીયું કહું સાર—સુરતારે આલ્યાં સાસરે ૧
મન પીતા સુરતાને રે વીનવે,

બવ સામ્રસીએ પહેરી સણગાર—સુરતારે ૨
સત્યીદાનંદ સણગાર પેહેરીઆ

દણું એકના લાગી વાર—સુરતારે આલ્યાં ૩
મંછા માડીને રે ચરણે નગ્યાં

મન પીતાને કર્યા રે જુડાર—સુરતારે ૪
વળાવા વીવેક વીચાર કાકા આવીઆ

સુખુદ્ધી શાન્તી કાઢીને ઉપકાર—સુરતારે ૫
ભાવ મામે તે પણ આવીઆ

પ્રીતી મામી સાથે રે અપાર—સુરતારે ૬
વીસવાસ વીરાળ તે પણ આવીઆ

ભકતી બાળી નીંદે સંસાર—સુરતારે ૭

રેહેણી રથમાં તે પ્રેમની ગાદીએ
 બેઠાં સુરતા છોડી લોકાચાર—સુરતારે ૮
 સદગુરૂ તે આંણે રે આવીઆ
 શબ્દ સારથી હાંકે નીરધાર—સુરતારે ૯
 પીતા કહે પુત્રી કહ્યાણુ કહાવળે
 સેવળે સ્વામીને રહીત વીકાર—સુરતારે ૧૦
 સતસંગ સાસરીયાંમાં ઉતર્યા
 અલ્યાં નામ સ્વામીને સુરતા નાર—સુરતારે ૧૧
 માહાલ્યાં અરધ ઉરધનારે મેહેલમાં
 ખેલ્યાં અરસપરસ પરાપાર
 સુરતારે આલ્યાં સાસરે ૧૨
 સાસરીએ સમોતીરે જે થઈ
 લીંગલીએ ના રમેરે લગાર
 સુરતારે આલ્યાં સાસરે ૧૨
 કહે ધરમગીર સદગુરૂ સુખ આપે
 નીરાલંગ પદ બાવન બાહાર
 સુરતારે આલ્યાં સાસરે ૧૪

મહેતા મનહર બજનમાળા

ખ્યાલ.

(૧)

નરસોદ મહેતા ભકત બ્રાહ્મણ જુનાગઢનો એ—રાગ.

અજળ તમાસા ખલકકા ખોજો, સમજ પડે તળ હોય દીનતા;
 એક સ્વતાંતર રામ બીરાજો, એક રૂપ કરે આધીનતા—ટેક. ૧
 નથી સમોવડ સંત સમાગમ, પશુ ફેડીને નર કરે;
 કાગ મટીને હંસ બનાવે, સત સાગરમાં ખોતી ચરે—૨
 અત્ય અસત્યનો કરે નરવેડો, સત્ય હોય તે હાથ ધરે;
 ત્યાગે અસત્ય અનાચારને સુખીઓ થઈને તે વીચરે—૩
 સમજ્યા વીના સૌ ભેળું ખાય તે, મનુષ્ય મટીને જ્ઞાન કરે;
 આપ ડુબે ઓરનકું ડુબાવે, ભવસાગરમાં કેશે તરે—૪
 સમજણ સાચી સતગુરૂ કેરી, શુદ્ધ ભાવ શું હીરદે ધરે;
 ચોરી ભરી જુઠ અવીઘા, હીંસા કરતાં દીવમાં ડરે—૫
 ભાવ ભડસો ખરો જો પ્રગટે, જનમ મરણની આંટી ટળે;
 ચુનીલાલ મહેતા સતગુરૂ સેવે, અંતરજામી ઘટમાં મળે—૬

બલીહાસી પીર તમેનેરે, અપરાધી હતો—એ સગ.

સતગુરુ સમરથ મારા રે, અરજ કરું છું—ટેક.

ગુરુ હતો જનમે જનમનો છું પાપી, તે સરવે કરજો માફીરે-૧

ગુરુ હતો વારે વારે અવતરતો, લખ ચોરાસીમાં ફરતોરે-૨

ગુરુ હતો ચારે ખાંણમાં રડવડીઓ, હવે શરણ તમારે પડીયોરે-૩

ગુરુ આપ અધમ ઓધારણ કાવે હવે વધુ નહી તલસાવોરે-૪

ગુરુ હતો ગરીબ દાસી તમારી, માટે શુદ્ધ લેજો મારીરે-૫

ગુરુ અમો તમારે આધારે રહીયે, દુઃખ કોની આમળ કહીયેરે-૬

ગુરુ મને ભાવ ભરોસો તમારો, મને ભવજલ બુડતાં તારોરે-૭

ગુરુ ગુણ ગાઈ છું પ્રેમ પ્રકાસી, છું ડંકપુરી નીવાસીરે-૮

ગુરુ ભાવે ભેટયા નેમુરતા પરણી, મારી પુર્વ જનમની કરણીરે-૯

ગુરુ દાસ યુનીલાલની અરજ સુણજો બેલી, થાજો અંત સમાના

બેલીરે—અરજ ૧૦

લગનીને લાગીરે, મુરસદ લાલનીરે—એ રાગ.

લગનીને લાગીરે, સતગુરુ દેવનીરે. ●

જેણે મારા અંતરનો ટાડ્યોરે ત્રાસ (૨)

અભેપદ આપ્યું રે, ક્ષીનકુપર દયા કરીરે,

- સચરાચરમાં સમજાવ્યો સવારે વાસ—લગની. ૧
 વારે વારે જાઉંરે, ગુરૂજીને વારણેરેજી.
 જેણે મારા ટાળ્યા ત્રીવીધ તાપ (૨)
 ભીતરના તો મડકારે, ગુરૂજી સમાવીયારેજી.
 અંતર માંહી ખીરાજો પોતેરે આપ—લગની. ૨
 મનવો મારો મોજીરે, ભજન કરે ભાવથીરેજી.
 સંતને સેવ્યે જાણીને કીરતા (૨)
 ભાવ ગુરૂ સાથેરે પુરણ પતીતછેરેજી.
 અખંડ સુખ વરણુવું વારંવાર—લગની. ૩
 ડાકોરનાતો વાશી રે, ચમ્બુરવેદી જાણુજેરેજી.
 પ્રાદ્ધણ એ તો ત્રવાડી મેવાડા જાત (૨)
 મહેતા મગનલાલનારે યુજોલાલ નામ છે રેજી.
 જ્ઞાન લાનું પ્રગટયું મટી ગઈ રાત—લગની. ૪
 સંવત ૧૯૮૦ રે માગસર માસ ચાલતો રેજી.
 તીથી કરતાં પુનમને રવીવાર (૨)
 આનંદને આવ્યોરે ગુરૂજીના જ્ઞાનનો રેજી.
 પામ્યો હું તો ભકિતથી જીગઢાધાર—લગનીને લાગીરે. ૫

(૪)

નરરે નગુરાની સાથે—એ રાગ,
 સહાય કરોરે મારી સહાય કરો.
 સમર્થ ધણી મારી સહાય કરો—ટેક.

ચરણ કમળનો રે હું છું રે સેવક,	
અવગુણ અપરાધ તો માફ કરે!—સમરથ૦	૧
અન્નમેળ તો અધમ ગોધાર્યો,	
જનમનો દોષ તેં તો દીવ ના ધર્યો—સમરથ૦	૨
ગજરે રાયનો બંધન છોડાવ્યો રે,	
ભક્તિ કરે છે તેની પુઠે કરે!—સમરથ૦	૩
હું છું રે તહારો ને તું છે રે મહારો,	
એવો પોતાનો જાણી હીરદે ધરો—સમરથ૦	૪
ક્ષણ એકવાર હું તો નહીરે વીસાઈ,	
એવો સંકલ્પ મેં કીધો ખરો—સમરથ૦	૫
સંસાર સાગરમાં મહા દુઃખ ભારે,	
સંત સમાગમથી આતમા ડર્યો—સમરથ૦	૬
ચુનીલાદ મહેતા ડાકારવાળા,	
ભાવ ભરૂંસો મને પુરો ખરો—સમરથ૦	૭

(૫)

રાગ ઉપરનો.

ઘડીરે ઘડીરે સમરૂં ઘડીરે ઘડી,

અંતરજ્ઞમાને સમરૂં ઘડીરે ઘડી—ટેક

આઠ પહોર દીવસને રજની, પ્રભુ ભજવાની મને ટેવ પડી. અં. ૧
 કોઈ જાણે કાશીને કોઈ જાણે મકકે, કોઈ તો ખોળે છે તરી પર ચઢી. ૨
 ઉત્તર દક્ષીણ પૂર્વ ને પશ્ચિમ, ચારે દીશાની મને સુઝ પડી. અં. ૩

ભાવ ભરૂંસો ગુરૂજનો ભારે, સુસ્તા નાચે ખડીરે ખડી. અં. ૪
 તન તંબુરો મરમ મંજરો, ખાંતની ખંજરી ખુમ ચડી. અં. ૫
 કામકાજ ખીલું મારી નજરે ન આવે, અખંડ ભજનની તો

લાગી ઝડી. અ. ૬

મેહેતા ચુનીલાલ સદગુરૂના શબ્દે, મન મેવાસીની જીતી ગડી.

અંતરજામીને સમરૂ ઘડીરે ઘડી. '૭

(૬)

રામ રમેરે મારો હરી તે રમે, નીરખો નેહમાં મારો રામ રમે

એ રાગ.

ખોજ કરોરે મનવા ખોજ કરો,

કાયા નગરીમાં મનવા ખોજ કરો—ટેક

પ્રથમ પાયામે પંચભુત પ્રગટયાંને,

તત્ત્વ માત્રાનો સંગ કરો—કાયા ૧

એકેક ભુતથી બળે બની ઇન્દ્રીયો,

પાંચ જ્ઞાન પાંચ કર્મ કરો—કાયા ૨

અંતઃકરણ ચાર સર્વેથી સુક્ષ્મ,

સર્વેની સંભાલથી રક્ષા કરો—કાયા ૩

ત્રણ ગુણ તેની માંહી પ્રધાન પછે છે,

ગુણાતીત એવો આત્મા ઠર્યો—કાયા ૪

સરવેની માંહીને સર્વેથી ન્યારો છે,

જન્મ મરણનોરે સંસે હર્યો—કાયા ૦ ૫

સતચીદ આનંદ સ્વરૂપ બતાવ્યું,

એ અલખ પુરૂષને પ્રેમે વરો—કાયા ૦ ૬

હરી શુર સંતનો ભાવ ભરસો,

ભવ જલ ડુબતો મુને બહાર કર્યો—કાયા ૦ ૭

ચુનીલાલ મહેતા શુરૂતને વંદે,

નામને આધારે હું તો ભવથી તર્યો—કાયા ૦ ૮

(૭)

રાગ ઉપરનો

નવ કરીએરે નેહો નવ કરીએ,

નર તુગરા સંગાથે નેહો નવ કરીએ—ટેક

પાપી પાખંડીને વચનના બુડા છે,

તેને દેખીને પગ પાછા ભરીએરે—૬૨. ૧

ચોરી ભરીને કરે ચાહીરે ચુગલીને,

એવાને પુઠ દેઈ દેઈ ફરીએરે—નર. ૨

આપ બુડ છે ને ખીજને બોળે એ,

તેની વાતો તો દીલ નવ ધરીએરે—નર. ૩

અવળા એ ચાલીને ખીજને ભુલાવે છે,

એવાની સોખતમાં કહો કેમ ઠરીએરે— નર. ૪

સતશુર સાચાને પાળો તેની વાચા તો,
 નામ નાવથી લવજળ તરીએદે—નર. ૫
 ચુનીલાલ મહેતાનીજ મનનેદે કહે છે કે,
 સરવે મુકીને હરી વર વરીએદે—નર. ૬

---

(૮)

રામ રમેદે મારો હરી તો રમે નીરખો
 નેણાંમાં મારો રામ રમે-એ રાજ
 લજન ગમેદે તારૂં લજન ગમે,
 સીતાપતી રામ તારૂં લજન ગમે-ટેક.
 કુડંદે કપટની કીરીયાઓ ત્યાગી,
 સંત સંગતમાં મનવો રમે-સીતાપતી૦ ૧
 સતશુર ચરણ કમળનીદે સેવા,
 ત્રીવીધી તપ માસ તરત સમે-સીતાપતી૦ ૨
 હરીશુર ભાવ ભરોસોદે ભારે,
 પંચ વીષય તેને નવરે દમે-સીતાપતી૦ ૩
 સતશુર સાહેબ નામ નીરખ્યું ત્યારે,
 જ્યારે જોણું ત્યાં રામ રમે-સીતાપતી૦ ૪
 હરીથી સીમુખ તેનો હાથ કોણ ઝાલે,
 શુર વીમા નુગરો ભવોભવમાં ભમે-સીતાપતી૦ ૫
 ચુનીલાલ મહેતા સતશુરજીને ચરણે,
 જનમ મરણનું દુઃખ નુગરો ખમે-સીતાપતી૦ ૬

---

(૯)

મેલીને હાલ્યો વણુઝારો સુંદીર કાયા મેલીને હાલ્યો વણુઝારો—એ રાગ
ભણ લેને ગીરીવર ધારીરે,

સુભાગી મનવા ભણલેને ગીરીવર ધારીરે હોણ—ટેક
અર્ધ સમે ગભરાયોરે ત્યારે,

તેં હરીથી લગાવીતી તારીરે હોણ.

આરે સંકટથી જહાર જો કાઢો તો,

નવ વીસારું મોરારીરે—સુભાગી મનવા૦ ૧
અહાર આવ્યો ત્યારે ભાનજ બુલ્યોને,

હું આં હું આં પોકારીરે હોણ.

બાળપણું તેં રમતમાં ખોયુંને,

જોયું ના મન વીચારી—સુભાગી મનવા૦ ૨
આવી જીવાની ને થઈ છે દીવાની,

પોકારે નારી નારી હોણ.

વૃદ્ધ થયો ત્યારે કાપારે કપે તો,

ઉમર એજો ગઈ તારી—સુભાગી મનવા૦ ૩
હરીના ભજન વીના કોઈ તરે નહી,

ભજન કરો નર નારીરે હોણ.

ચુનીલાલ મહેતા કહે ગુરૂ પરતાપે,

માનો શીખામણ મારી—સુભાગી મનવા૦ ૪

(૧૦)

રામ ઉપરનો.

અવીચળ વાંણી તમારીરે સતગુરૂ દેવા,

અવીચળ વાણી તમારીરે હોજી—ટેક.

હુંને માફ એ મનથી મેં ત્યાગ્યુંને,

સઘળી છે કુદરત તારીરે હોજી

આશાને ત્રણ્યા ભિર્મી ઉડાવી તો,

નરખી નીરવરતી નારી—સત. ૧

ચાર વેદનો ભેદ બતાવ્યોને,

ખોલી પંદરમી ખારીરે હોજી

આવા ગવનની આંટીરે છુટીને,

પરખ્યા પ્રાણ આધારી— ૨

ચાર અવસ્થાને ચારજ દેહી,

ચાર વાણીથી ન્યારીરે હોજી

બાવન બાહર પોતે ખીરાજે,

નરખ્યા છે હીતકારી—સત. ૩

ત્રીવીધી તાપથી તપત બુજાવીને,

યર્થ ચાન્તી સુખકારી રે હોજી;

એકી નજરે આપને નીહાળું તો,

સ્વરૂપની બલીહારી—સત. ૪

પર

સતગુરુ સ્વામી અંતરબનીને,
પામી પદારથ ચારી રે હોજી;
ચુનીલાલ મહેતા ડાકેરવાળા,
કહે છે પોકારી પોકારી—સત. ૫

---

(૧૧)

રાગ ભરથરીનો.

સતગુરુ શરણે જે ગયો, થયું પુરણ કામજી;
ત્રીવીધી તાપ ટળી ગયા, મન પામ્યું વીસરામજી—સત. ૧
આવા ગવનનીરે આપદા, કટે કરમની બલજી;
એક સતાંતર આતમા, દીસે પ્રજ્ઞાકારજી—સત. ૨
હરીગુરુ સંત એક બાણીએ, જગમાં તારણ હારજી;
તનમન અર્પેથી થાય છે, છુડતાં ભવજલ પારજી—સત, ૩
ભાવ ભરોસો છે ભકતને, ટળી ગઈ બીજીરે આસજી;
વેદ વચન પરમાણુ છે, પ્રગટે પ્રેમ પ્રકાશજી—સત. ૪
જોળે તે જોવાઈ જશે, હુણુ ઉઠક સમાયજી;
સંતનામમાં મન જઈ મળ્યું, ચુનીલાલ જસ ગાયજી—સત. ૫

---

(૧૨)

રાગ ભરથરીનો.

અવસર આવ્યો આનંદનો, ભજીલો સરજન હારજી;
મુનસા દેહ મોંઘા મુલનો, તેનો કરીલો વીચારજી—અવસર. ૧

લક્ષ ચોરાશીમાં રડવડે, ગોથાં ખાય છે અપારણ;
 સતગુરુ સેવે તો મુખ થયે, આવે પંથનો પારણ—અવસર. ૨
 પશુ પક્ષી કે જલચર જીવો, તેથી ભજન ના થાયણ;
 મનુષ્ય થયો ને સમજે નહીં, પશુ કહીએ કહેવાયણ—અવસર. ૩
 અહયો કહે સૌ દેશમાં, ભણવર કાણે તું અપારણ;
 સાહાર વસ્તુ સુઝી નહીં, તેથી કહીએ ગમારણ—અવસર. ૪
 વેદ શાસ્ત્ર પ્રમાણ છે, ભજન સરવથી શ્રેષ્ઠણ;
 રંગ ના લાગ્યો પ્રભુ નામનો, તે તો નેષ્ઠથી નેષ્ઠણ—અવસર. ૫
 નારાયણ નામને ઓળખે, તો તો થાય નીચાણ;
 હરીગુરુ સંત પ્રતાપથી, સત્ય કહે ચુનીલાણ—અવસર. ૬

(૧૩)

રાગ ઉપરને.

હરીગુરુ સંતને સેવીએ, તણ તનડાની આસણ;
 મનુસા જનમ ફરી નહીં મળે, પ્રેમ કરો પરકાસણ—હરી. ટેક ૧
 મુવણએ બાલા વેશમાં, લીધો ગુરુ ઉપદેશણ;
 મધુવનમાં તપસ્યા કરી, લીધો અવીચળ દેશણ—હરી. ૨
 મોરુધ્વને સંત સેવીઆ, અરપણ કીધું છે તનણ;
 અડધું અંગ વહેરાવીયું, દીધું તરત દરશનણ—હરી. ૩
 જનક વીદેહી જગમાં જીવો, હું બલીહારી એ વૈરાગણ;
 રાજ્યકર્તુ વીદેહી વટે, કરવો એવો રે ત્યામણ—હરી. ૪

શેઠ સગાળશા વાણીઓ, કીધી સંતાની સેવણ;
તનરે તને સંત કારણે, ભકતી કીધી અમ્બમેવણ—હરી. ૫
પરમારથ પાકું રત્ન છે; સમજે સતગુરૂની સાનણ;
ભાવ ભરોસે પ્રેમ પ્રગટે, તજે તન અલીમાનણ—હરી. ૬
સત્ય શીખામણ માનસે, સમજે નારાયણ નામણ;
ચુનીલાલ મહેતા એમ બોલીયા, રહેવું ઠાકોર અમણ—હરી. ૭

(૧૪)

રાગ ઉપરનો.

ભકતી કરોરે ભગવાનની, તણ મમતાને માનણ;
હું ને માઈં તેતો પરહરો, તને ભતી અલીમાનણ—ભકતી ટેક ૧
કાચી કાયાનો ગર્વ શું કરો દેહી ધુળં સમાનણ;
સતને મારગે ચાલવું, ગાવું ગોવીંદવું ગાનણ—ભકતી ૨
હરતાં ફરતાં ને મુતાં સેજમાં, ગોવીંદ ગોવીંદ ગાવણ;
ધંધો કરોને ધ્યાન રામમાં, જીતો સતનો એ દાવણ—ભકતી ૩
હું પદથી હારી જાયો, મનુસા જેવું રતનણ;
લાભ સવાયો જેમાં મળે, એવું કરવું જતનણ—ભકતી ૪
ભકતીથી પ્રભુ પરસન થશે, એવી સનાતનની રીતણ;
માટે ભકતી સરવે આદરે, કરી પુરણ પ્રાંતણ—ભકતી. ૫
ભકતીને વશ છે રે ભુધરો, વેદ વચન પ્રમાણણ;
ચુનીલાલ મહેતા બોલીયા, ઓળખી લેવું એધાણણ—ભકતી ૬

(૧૫)

મુખડાની માયા લાગીરે મોહન તારા—એ રાગ.
 સત સંગ કરે લાઈરે, અવસર આળ્યો—ટેક.
 સતસંગ કરશે ન્યાયે, અંતે મુખ મળશે ત્યારે;
 કહું શું હું વારે વારે—અવસર આળ્યો ૧
 સતસંગ સાથી સારો મુખ્ય લક્ષ એજ મારો;
 એમાં મત મળશે તારોરે—અવસર ૨.
 મુનસા દેહી મોંઘી જાણો, સોમે કોઈ સમજે શાણો;
 કોણ રંક કોણ રાણોરે—અવસર ૩
 કાચી કાયા પડી જાયે, પછીથી પસ્તાવો થાયે;
 હાથે આવી જાણ જાયેરે—અવસર ૪
 માટે સરવે સજ થાવો, ગોળીંદના શુભ ગાવો;
 મુનસાનો દોને લાહાવોરે—અવસર ૫
 મુનીશાહ મહેતા કહે છે, ડોકોરમાં વાસો રહે છે;
 સમજીને શીખામણ દે છે રે—અવસર—૬

(૧૬)

વારે ધા વીકલા વહેવોરે—એ રાગ.
 શુરજીને પાયે હું લાગુરે, ભકતી રામ નામની માગુરે—ટેક
 ધ્રુવ પ્રહલાદ ને અમરીશ રામ, પીપો અને રોહીતામ્બ;
 મીરાં સવરી કરમાખાઈ, પુરી તેની આશરે.
 મુતો મોહ નિંદ્રાથી જાગુરે ભકતી—૧

ગોપીચંદન ભરથરી જેવા પામ્યા અવીચળ ધામ;
 વીલીધણી ભક્તિ જાણી શરણે રાખ્યો રામ
 અનુભવી વેણજ વાગ્યું રે ભક્તિ રામ—૨
 ધના ભગતની ખેતી સુધારી, દ્રૌપદીની રાખી લાજ;
 નરસિંહ મહેતાની હુંડી સ્વીકારી કીધાં કોટીક કાજ.
 વીષય પાંચ મનથી ત્યાગુરે ભક્તિ રામ—૩
 નામદેવનું છાપડું છાયું તાર્યો સજનો કસાઈ;
 શેઠ શગાળશાએ સાધુ સેવ્યા કીધી સાચી કમાઈ.
 મન ચુનીલાલનું લાગ્યું રે ભક્તિ રામ—૪

(૧૬)

રાગ ઉપરનો.

દરશન કાજ તલસે છે નારીરે, દરશન હો મંગળ કારીરે—ટેક.
 જલ વીના જેમ મીનજ તલસે, ઘડી ના ન્યાડું રહેવાય;
 દરશન કાજે મનડું તલસે, આકુળ વ્યાકુળ થાય.

માટે શુદ્ધ લેજે મારીરે દરશન—૧

બપૈયો જેમ સ્વાતી ખીંટુને ઇચ્છે મેઘને મોર;
 સારંગ નાહની સાથે મોહ્યો, ચંદ્રને ઇચ્છે ચકોર.

અરજ દીલ દાસીની ધારીરે દરશન—૨

ટોળા વખુટી મૃગલીને જ્યમ, અંતર ચીંતા થાય;
આપ હરશનની આતુરતાથી, ઘડી ના રહેવાય.

લેજો ભવ સીંધુથી તારીરે હરશન—૩
હરશન આપી હુખડું કાપી, છાપી ભક્તની છાપ;
ચુનીલાલ મહેતાના ગુન્ડા, કરજો સરવે માફ.
સેવક પોતાનો ધારીરે—હરશન—૪

(૧૮)

વારે ધા વીડકા વહેલોરે—એ રાગ.

જપુ મુખે રામનું નામરે અંતે તારે આવશે કામરે—ટેક.
ઉંઘરે અહારને મૈથુન ભય એ ચારે પ્રશુમાં હોય;
એથી અધીકું કામ શું ખીનું શોધી કાઠો કોઈ.
ભકિત વીના ખીનું નહીં ઠમરે અંતે તારે આવશે કામરે—૧
પંચ વિષયને ખટરીયુ એ, જખરા જોરાવર જોધ;
શીલ સંતોષને દયા ધરમ એ મનને આપે જોધ.
તો તો વહારે ધાય છે રામરે—અંતે તારે—૨
સંત સંગતથી નીતી વીચારો મનુષ્યા દેહીનો ધર્મ;
ભજન કરો તો ભવદુઃખ ભાગે મટે મનનો ભર્મ.
પામે અવીચળ ધામ રે—અંતે તારે—૩
પ્રેમ લક્ષણા ભકિત ભાવે ગુરૂની સેવા થાય;
ચુનીલાલ મહેતા કહે છે એજ છે શ્રેષ્ઠ ઉપાય.
નીરલો નીરખાય નામ રે—અંતે તારે—૪

(૧૬)

હસી મારે હૈયે રહેજો, પ્રભુ મારી પાસે રહેજો
રખે દુર થાતા રામ તે દી નો વીસવાસ છે—એ રાગ.
હરી મારી વારે ચઢજો, પ્રભુ મારી સહાય કરજો.

તમારો આધાર રામ, મારે મન વીસવાસ છે.
સર્વે તારૂં નથી મારૂં ખીન્નું તલભાર.
રામ મારે મન વીસવાસ છે—૧
ધાર્યું એવું જાણ્યું તેવું, તુજ છે ભરથાર.
રામ મારે મન વીસવાસ છે—૨
જ્યાં જોઈ ત્યાં તુને દેખું, કળા અપરમ પાર.

રામ મારે મન વીસવાસ છે—૩
નામ તણું નથી લેખું, પેખું પરાપાર.
રામ મારે મન વીસવાસ છે—૪
જડ ચેતન માંહી જોલો, ખાવન અક્ષર ભારો.

રામ મારે મન વીસવાસ છે—૫
ત્રવેણીના તીર ઉપર, ગુણુ ગુણકારો.
રામ મારે મન વીસવાસ છે—૬
દાતા મેં તો નક્કી જાણ્યું, પ્રાણુના આધાર

રામ મારે મન વીસવાસ છે—૭
ચુનીલાલ મહેતા કહે છે અતે ધાળે વારે.
રામ મારે મન વીસવાસ છે—૮

(૨૦)

રાગ ઉપરનો.

સતગુરને પાયે લાગું, માગું અવીચલ વાણી રામ—

તારો તે વીસવાસ છે

ભક્તી કરવા ભાવ મારો, :તેને તો વધારો રામ—તારો તો ૧

દોષ હોય તે માફ કરબે સેવકને સુધારો રામ—તારો તો ૨

ઓરૂઢવજની સહાય કીધી, ગજને ઉમાર્યો રામ—તારો તો ૩

ગીધ સરખો ગરીબ તાર્યો, અબમેલ ઓધાર્યો રામ—તારો તો ૪

તાતી કઢા શીતળ કીધી, સુધન્વા તમારો રામ—તારો તો ૫

દ્રૌપદીની લાજ રાખી, દુશાશન હાર્યો રામ—તારો તો ૬

એવા ભક્ત અનેક તાર્યા, ગણુતા ના આવે પારો—તારો તો ૭

સુનીલાલ મહેતા કહે છે, આજે મારો વારો રામ—તારો તો ૮

(૨૧)

અનડાં લેબેરે સંગાત—એ રામ હેલારી હાવેરનો.

સત્ય નામ વીનારે કોઈ નવ તરે હેછ

ગુરૂ કરો કોટી ઉપાય (૨)

ગુરૂ વિના જ્ઞાત ના ઉપજે હેછ

ગુરૂ નુગરો ગોથારે ખાય—ટેક. ૧

જુઓ નામે અન્નમેલ ઓધર્યો—હેજી

ગુરજી હતો પાપી અપાર (૨)

તેણે નામ જખુરે અંતકાલમાં હેજી

તેથી થયો છે ઓધાર—(૨) નામ—૨

ધ્રુવજી ન્યારે બાલા વેશમાં હેજી

ગુરજી પામ્યા અવીચળ રાજ (૨)

મહલાલ ભકત ઉગારીઓ હેજી

નામે થયું છે રે કાજ (૨)—નામ—૩

અકળ કળા છે રે નામમાં હેજી

ગુરજી પુરા ગુરથી પમાય (૨)

હરી ગુર સંતને સેવતાં હેજી

ગુરજી નામ નીશ્ચેરે થાય—નામ—૪

ભાવ ભરોસે ગુર સેવીએ હેજી

ગુરજી સમજે નામનો ભેદ (૨)

જે વડે શાસ્ત્ર સર્વે થયા હેજી

ગુરજી થયાં ચારે રે વેદ—નામ—૫

સત્ય નામનો મહીમાં અપાર છે હેજી

ગુરજી અનુભવ આવે જો હાથ (૨)

મેહેતા ચુનીલાલ સ્થીર થયા હેજી

ગુરજી સત ગુરજીની સાથ (૨) નામ—૬

રાગ હેઠારી.

વાડે મારા વીરારે ના કરીએ સંગ નીચનો હેજી—એ રાગ.

સતગુરૂ વીનારે બજન ગાએ શોખનારેજી;	
તેનું મદી કબુલ ના કરે કીરતાર—સતગુરૂ.	૧
કાયા કશી કરે રે કાગળવત નીમથીરેજી;	
કરે કદી અન્ન આહારનો ત્યાગ—સતગુરૂ.	૨
પુલ્લ કરે નીત્ય રે સોળ ઉપચારથીરેજી;	
ધુપદીપ નૈવેદ્ય ધરે છે અપાર—સતગુરૂ.	૩
કોટી નાક લીટીરે પરકમા સહ કરેરેજી;	
દીયે દાન શીલવ્રતને ધરનાર—સતગુરૂ.	૪
ગદ ગદ કંઠેરે હરીજશ ઓચરેરેજી;	
તોરે નવ ઢરશન પામે લગાર—સતગુરૂ.	૫
સંશય નવ ભાગેરે ચોરાશી લાખનોરેજી;	
મુવા પછી ક્યાંરે ધરીસું, અવતાર—સતગુરૂ.	૫
કરે કર્મ કોઈરે ગુરૂ વીના મન મતેરે હોજી;	
થાકે તરતાં ખીના નાવે તરનાર—સતગુરૂ.	૬
ચુનીલાલ ખેઠારે નામ નાવે ગુરૂ થકીરેજી;	
ખેવંટ થઈને ઉતારે રે, ભવપાર—સતગુરૂ.	૭

(૨૩)

રાગ હેલારી—વાડૂ મારા વીરારે—એ રાગ.

સમજણ સાચીરે ગુરૂના દેશનીરેળ,
 પામે તે તો પલમાં થયો રે નીહાલ—સમજણ. ટેક
 અસત્ય ના બોલેરે હીંસા નવ કીજીએ રેળ,
 કયા દ્રુષ્ટી રાખજો આપ સમાન—સમજણ. ૧
 ચોરીને જારીરે કદી નવ કીજીએ રેળ,
 પરધન દેખી મન નહી લલચાવ—સમજણ ૨
 જીવ હીંસા મનથીરે, કદી નવ કીજીએ રેળ,
 ઠાડૂ તાડી માંસ ના ખાવો લગાર—સમજણ ૩
 મન કમ વચનેરે સંત સેવા કીજીએ રેળ,
 આનંદ મંગળ વરતે તે આઠો રે પહોર—સમજણ ૪
 નીરલે નાણું પામ્યો રે રામના નામનું રેળ,
 સ્મરણ કરતાં પલમાંરે પામે પાર—સમજણ ૫
 યુનીલાલ મહેતારે કરજોડી બોલીયા રેળ,
 અલે સુખ મળે ગુરૂને કરનાર—સમજણ ૬

(૨૪)

વાડૂ મારા વીરારે—એ રાગ.

સમજ મન મારારે, કરીએ સેવા સંતની રેળ,
 સંતને સેવે જનમ મરણ મટી જાય—સમજ. ટેક.

સંત જેણે સેવ્યારે ત્રણે લોક ઓળખ્યા રેણ,
 મદગદ કઠે ગોવીંદના ગુણ ગાય—સમજ. ૧
 ભવ દુઃખ ભારેરે, જનમ મરણનું રેણ,
 ભજન કરે રાગ સમુદોરે જાય—સમજ. ૨
 કળીયુગ માંહીરે પાખંડી તો બહુ ફરે રેણ,
 તીલક માળા પહેરે ને લકત કહેવાય—સમજ. ૩
 અવગુણી એવારે ખટપટ બહુ કરે રેણ,
 સમજણુ વીના સરવેની લેણુરે ખાય—સમજ. ૪
 આપ નવ સમજેરે ખીજને બુઝાવતા રેણ,
 એવા જન તે સહેજે નરકમાં જાય—સમજ. ૫
 યુનીલાલ મહેતારે રહે ગુરૂ શરણમાં રેણ,
 આઠે પહોર ગુરૂ તણા જશ ગાય—સમજ. ૬

(૨૫)

રાગ હેલારી.

અને મારા વીરાણ હો લાલ ભકતીને ભાવેરે સતગુરૂ સેવીએ હેણ,
 જેથી મટી જાય પુરવેનાં પાપ હો લાલ
 અસત્યને આવરણુરે સરવે દુર ખસે હેણ,
 નામ નીરખો પરાની પારે હો લાલ—ભકતીને ભાવે રે—૧
 અને મારા વીરાણ હોલાલ, અંગાને જીમનાંરે ઘટમાંછે સરસ્વતીહેણ,
 ગુરૂ વીના ના પામે પાર હો લાલ

તરવેણીને તીરે વાલા મારા બોલતા હેલ,
 જેનાં શબ્દ છે અંપરમપાર હો લાલ—ભકતીને લાવે રે—૨
 અને મારા વીરાળ હો લાલ, ગુરૂ વીના ગોથાં
 નુગરા નર તે તો ખાય છે હેલ,
 નથી લાગતો ભકતીનો રંગ હો લાલ
 એજે ને વંજેરે અવસર વહી ગયો હેલ
 ચુક્યો ગર્ભમાં બોલેલો બોલ હો લાલ—ભકતીને ૩
 અને મારા વીરાળ હો લાલ અંમરને ધરિછે છે મનુષ્યા દેહીને હેલ,
 હરી ભળને પામીએ પાર હો લાલ
 સ્વર્ગનું સુખકુરે તેમને નવ ગમે હેલ
 સેવે હરી ગુરૂ લાવે ચુનીલાલ હો લાલ—ભકતીને. ૪

(૨૬)

રાગ હેલારી.

અને મારા વીરાળ હો લાલ, પરથમને પુણું રે હરી ગુરૂ
 લાવથી હેલ.

માગુ પ્રેમ ભકતીનો વર આપો હે લાલ
 સ્તીતરના ભડકારે, સતગુરૂ હોલવો હેલ
 વંરસે વચન અમીરસ ધારા હો લાલ
 અમૃતનું ખીંદુરે સતસંગ સુખનું હેલ.

ટેક ૧

અને મારા વીરાળ હો લાલ, સંસારને જાગર રે
મોહ જળથી ભર્યો હેલ.

તેમાં તમે તારો તો તરાય હો લાલ
કામને કોધરે લોભની તો આડ છે રેલ
આપ કૃપાથી તેને છતાય હો લાલ—અમૃતનું. ૨

અને મારા વીરાળ હો લાલ, નામને નામે રે સત્ગુરૂ તારશે હેલ,
સેવા સમરણ ભાવેથી થાયે હો લાલ
તનમન ધન તે ગુરૂ ઉપર વારીએ હેલ

ગુરૂ કૃપાએ મોક્ષ પમાય હો લાલ—અમૃતનું. ૩
અને મારા વીરાળ હો લાલ, ગંગાને જુમનાળ ગુરૂના
ચરણમાં હેલ,

પ્રેમી પુરૂષ તેમાં નહાય હો લાલ
નુગરને સાકુટ તે દેખી દેખી નાસતા હેલ
ઠાસ ચુનીલાલ હરી જશ ગાય હો લાલ—અમૃતનું.

(૨૭)

હાવર

આતરસુંબાની ફેઝે આવીઓ રેલ—

તાડું ઘેરી લીધું ફાગવેલ ગામ બાવા.

ધોરી ધન્યો ભાથી દેવની રેલ—ટેક

ઉત્તર દક્ષીણ પીરની સેરીઓ રેલ

ત્યાં તો રોલીયા કમુંબા ઘોળાય બાવા—ધોળી ધન્યો ૧

નથી છુટ્યાંરે હાથે મીઠળાં રેજી	
નથી ઉતર્યા પાનેતરના રંગ બાવા—ધોળી	૨
ઢાલ બાંધોને ભાથી ઢગકતી રેજી	
ખાંડા ઝાલોને જમણે હાથ—બાવા—ધોળી	૩
કલંકી ઘોડે ભાથી સ્વાર થયા રેજી	
એ તો ચઢયા દુઃખીઆરાંની વાર બાવા—ધોળી	૪
શ્મીશ પડે રે જેનાં, ઘડ લડે રેજી	
ભાથી રણમાં કરે છે સજીતુર બાવા—ધોળી	૫
ઉંચા આંખારે ભાથી આંખળા રેજી	
ત્યાં તો ડસીઆ ઉતારેલા નાગ બાવા—ધોળી ધબ્બો	૬
ગોર નાયાભાઈની વીનતી રેજી	
તારાં ભકતાંની લેજે સભાળ બાવા—	
ધોળી ધબ્બો ભાથી દેવની રેજી	૭

(૨૮)

રહેના સતગુરુ કે રે હજુર—રાગ.

મેરે મન વસી રહ્યા સતગુરુ દેવ
 બિનકી કરૂં મેં સેવ, મેરે મન વસી રહ્યા સતગુરુ દેવ—ટેક
 બાહાર ગુરુ હે ભીતર ગુરુ હે જ્યાં દેખું ત્યાં એહ
 જડ ચેતન પાહાડ પાણીમાં જેને આધારે આ દેહ
 મેરે મન વસી—૧

સરવાતીતને સરવેના સાક્ષી, નીર ગુણ સીર ગુણ બાણું
પરાપારને અક્ષરા અતીતે તે, સતગુરને પરમાણું
મેરે મન વસી—૨

આવે જાય નહી, મરે ના જન્મે, વીઢેહી છે દેહવાન
મને પોતાનો સેવક બાણી, બાવે લેટ્યા લગવાન
મેરે મન વસી—૩

ઉત્તર દક્ષીણ પુર્વ પશ્ચીમ, જ્યાં દેખું ત્યાં ડાલ
મુજમાં એ છે, એમાં હું છું, ગાવે છે ચુનીલાલ
મેરે મન વસી રહ્યા સતગુર દેવ—૪

(૨૯)

રાગ ઉપરનો

સતગુર ચરણ કમળનો દાસ—

સતનામ તણે વીસવાસ—સતગુર ચરણ—ટેક

મન કૃમ વચને ગુરને વંદુ—સતગુર સમરણ સાર

આ તન લીતર આતમ દરસ્યો પરખો પરાની પાર—

સતગુર ચરણ ૧

સ્થુળ સુક્ષ્મ કારણ દેહી, મહાકારણ કહેવાય

બાગૃત સ્વપ્ન શસોપતી તુરીયા સાક્ષીવત સમબાય.—

સતગુર ચરણ કમળનો દાસ ૨

તનમનનો મેં કર્યો નરવેડો સરવેથી સુખરૂપ

જ્ઞાન વીજ્ઞાનના હાતા બાણી હું તો બન્યો તદરૂપ—સતગુર ૩

ડાકેર ગામમાં વાસ છે મારો પીતાશી મગનલાલ,
ત્રવાડી મેવાડા પ્રાણજી કહે છે ચુનીલાલ—

સતગુરુ ચરણ કમળનો દાસ ૪

(૩૦)

રાગ આશાવરી

દેશ રહ્યો બહુ દુર ઓ ભમરા દેશ રહ્યો બહુ દુર
ઉડી બ સમજીને દુર—ઓ ભમરા દેશ રહ્યો બહુ દુર—૧

વન ઉપવન વાડી બાગ બગીચે
ભાઈ ભમ્યો ભરપુર—ઓ ભમરા ૨

ભસ કર મધુ કર રસ કસ લેવો હવે
ચુસી બન્યો અકચુર—ઓ ભમરા ૩

હાથે કરી શાણા બનતો તું કાં હાવે
નીજ રમથી હાં, નીહુર—ઓ ભમરા ૪

પાંખો પ્રસારી, પડ્યો પુખ્ત, પરાગે
ઘેલો બન્યો ઘેલો તુર—ઓ ભમરા ૫

ચેતી લે ચેતી લે, પુખ્ત પરાણા હવે
નથી થયું હજી તો અમુર—ઓ ભમરા ૬

ઉડી બ પોહોચી બ પંથી મુસાફર
અમી રસ હરીની હજીર—ઓ ભમરા ૭

દાસ ચુનીલાલ કરગરી કહે છે
પીધે અમર હોવે જરૂર—ઓ ભમરા દેશ
રહ્યો બહુ દુર—૮

દેખ્યા નહી કચ્છું સાર જગતમાં—એ રાગ.

ગુરૂ વીના ગમ નહી પડે, મુરખ નર ગુરૂ વીના ગમ નહી પડે—ટેક
 સદગુરૂ વીના સાર જડે નહી, અનંત જન્મ આથડે
 ગુરૂ મળે તો જ્ઞાન ખતાવે, મુકતીનો મારગ જડે મુરખ-૧
 દેખા દેખી સાધન સાધે, મનને મતે રડવડે
 ભવ ભ્રાંતી એથી ના ભાગે, ઘેન મોહનું જડે મુરખ-૨
 ભજન કરે પણ ભેદ ના ભણે, મીઠ્યા મુરખા લડે
 કેહેણી કથે પણ દેણી નાહી, ખાલી ઘડો ખડખડે મુરખ-૩
 બહુ કુતરાઓ ટોળે મળીને, ભૂ ભૂ કરીને રડે
 એના રડયાથી દયા ન ઉપજે, ઉલટાં થાયે હડે મુરખ-૪
 પાખંડ ભકતીએ પ્રભુ ના રીડે, ઉડા ખાડમાં સડે
 સાચા સદગુરૂ જેને મળીઆ, તે જ્ઞાન ખડગ લઈ લડે મુરખ-૫
 સદગુરૂ સેવે મુલભ થાશે, ભજન કરતાં આવડે
 નીજ નામ નીચે કરી નીરખે, સુન્ય સીખર પર ચડે મુરખ-૬
 મુગરા નર સંતોષી સાચા, જેને તૃષ્ણા તાપ ના અડે
 જળ કમળવત જગમાં વરતે, સતમાં મુરતા જડે મુરખ-૭
 અનુભવ આવે સદગુરૂ સાને, તે પાછો ના પડે
 ઠાસ મુનીલાલ ભાવ પરતાયે, નામ નોખત ગરખડે મુરખ-૮

રાગ ઉપરના

જેને પડી ટેવ નવ ટળે, મુરખ નર તેવું તે તો કરે—ટેક
 શ્વાન જનાવર નાનું સરખું, પૂછડી વાંકી વળે,
 અંગે આભૂષણ નથી પલળતાં, પણ પગ ઉંચો કરે—મુરખ ૧
 બળદીઆને બાંધી રાખો, ગોતર ગમાંણે ભરે,
 ખોળ તેલનો ખોરાક આપો પણ, ઓખર જાળીને કરે—મુરખ ૨
 કાચલ કાગડો એક રંગ સરખો, કાગ તે કાકા કરે,
 અમૃત આહાર તે આગળ મુકો પણ, નરક તે નજરે ધરે—મુરખ ૩
 ચાડી ચુગલી લંપટ વેડા, જગમાં આઝા કરે,
 વીના દામના બની વર્ષતરા, નીંદા કરતા ફરે—મુરખ ૪
 ખીલાડીને બાંધી રાખો, સ્વાદીષ્ટ લોજન ધરે,
 આખું ઘર સોંપી દેશો પણ, સાત ઘર તે ફરે—મુરખ ૫
 સાચી સમજણ સંત જનોની, તેને ઉર ના ધરે,
 જન નથી પણ ખર સમજવો, લવમાં ભટકાર્થ મરે—મુરખ ૬
 પરને પીડા થાય નહીં જો, મનની કુટેવ ટરે,
 સાચા સતગુરુ સેજે મળે તો, સરવે દુખડા હરે—મુરખ ૭
 ટેવને ટાળે મનને વાળે, ભાવ ભકતી જે ધરે,
 ચુનીલાલ કહે છે ટેવ ટળે તો, માલીક તેનો ફરે—
 મુરખ નર તેવું તે તો કરે. ૮

રામ ઉપરના

સખ મતલબકે ચાર, જગતમાં સખ મતલબકે ચાર
 માતા પીતા બ્રાતા ભગની, સુતા અને નીજ નાર—જગતમાં—ટેક
 સ્વજન કુટુંબી મીત્ર પ્રાણુ પ્રીય, દાસ દાસી પરીવાર
 રાજા પ્રજા ગરીબ તવંગર, પંડીત અને ગમાર—જગતમાં ૧
 સ્વાર્થ સાધવા સર્વે તતખર, અંતર ભર્યો વીકાર
 મન મતેથી હીંડે મહાલતા, કરે અતી અનાચાર—જગતમાં ૨
 ભોગી ભોગી અને વેરાગી, ચોર અને શાહુકાર
 મતલબમાં મસગુલ રહે છે. સમજે ના સાર અસાર—જગતમાં ૩
 પતિવૃતા ને કુલટા નારી, વર્ણાશ્રમ સુલચાર
 આશા પાસમાં બંધાયેલા, દેવ દાનવ સંસાર—જગતમાં ૪
 સ્વાર્થ વીના સંબંધ ના થાયે, અંતર કરે વીચાર
 દાન માંન ને ખાંન પાંન મૌ, કરેના કોઈ ઉપગાર—જગતમાં ૫
 જે જે કરે તે સ્વાર્થ સાધવા, એ સખ મનકી લાર
 નીસ્વાર્થ કોઈ હરીકે ખ્યારે, જીનકો સુદ્ધ વીચાર—જગતમાં ૬
 જીનકો પર ઉપકાર સદા પ્રીય, તે પર જાઉં બહીહાર
 સદગુરૂ સંત પરમ ઉપકારી, વંદુ વારંવાર—જગતમાં ૭
 માટે શાંણુને શ્રીખામણુ, સેવા વીચેક વીચાર
 ઠહે ચુનીલાલ સદગુરૂ મળે તો સમજશે સતસાર—જગતમાં ૮

(૩૬)

મ નતું સીદને કલ્પના કરે કૃષ્ણને કરવું હોય તે કરે—એ રાગ.
 જગતમાં ઢાંગી ગુરૂ થઈ ફરે, કે સંસય સેવકના શું હરે—ટેક.
 ધર્મ તણી તો વાત ના બાણે નીંદાથી ના ડરે
 કલ્પીત વાતો કહી સમજાવે, કહોને કેમ કરી તરે—જગતમાં ૧
 ધન હરવાને ઢાલ બજાવે, કપટ ચતુરાઈ કરે
 બળ પાથરે જીગતી કેરી, પેટ પોતાનું ભરે—જગત ૨
 ભોળા જનને એ ભરમાવે, મીઠી વાતો કરે
 સત્ય સાર સમજાવે નહી ને, મત તાંણીને મરે—જગત ૩
 વાડા વાળી કરે વડ વાડયો, લવસાગર કેમ તરે
 પ્રભૂ પંથને પડતો મુકી, અન્ય ઉપાસના કરે—જગત ૪
 ગુનેગાર ગોવીંદનો ધરને, ફંદમાં પુલાઈ ફરે
 જ્ઞાન ધમંડી ગાલ બજાવે, એથી અરથ ના સરે—જગત ૫
 માટે શાંણા સમજી લેસો, તો સંજો કારજ સરે
 ભાવ અજનમાં રહે ચુનીલાલ

સદ ગુરૂ સાચા વરે—જગતમાં ઢાંગી ૬

રાગ ખીરાના પાનો.

- વહેમે હૃદ વાળી રે, બાલે સરવે ત્રા હયા
સમજણુ વીના સાકુટરે, કર્યા લોકે કાહયા—ટેક
- સાખી—એક જાદુગર એવો આવ્યો, ઉશડીઆ નવ તાડ
ખરી કરામત ખત્રી કેરી, લોંચમાં ઉતારે જાડ
ચાલ—માને ગપ માનવરે, જુઠા માને જગશયા—વહેમે ૧
- સાખી—સાદ્દી સીકોતર, મેલડી મોટી દીકરા આપે અપાર
એવું સમજીને ઘણા ખાધા, તોય ના આવ્યો પાર
ચાલ—પામર નવ પીછણે રે, મોટી હરીની માયા—વહેમે ૨
- સાખી—ભુવા માત્ર લીખ માગે, એતો માતાજીની મેહર
વાધરી સરવે વાડીઓ વાવે, એહું ખાય ઘેરે ઘેર
ચાલ—એવું જીવે નરનારીરે, તોય ગોવીંદ નવ ગાયા—વહેમે ૩
- સાખી—કોણે કહ્યું ને કોણે સાંભલ્યું, જોતો નથી એની જાઈ
સોયના નાકામાં ગજરાજ નીકળ્યો, પુછડુ રહ્યું અટકાઈ
ચાલ—વાત નહી વીચારે રે, વેહેતા સાથે જાય વહેતા—વહેમે ૪
- સાખી—સહગુરૂ સેવો તો જ્ઞાન ખતાવે ખોલે બ્રહ્મ કપાટ
એ, વીના તો પાર ના આવે મટે ના જમ ઝપાટ
ચાલ—ઠાસ ધુનીકાલ કહે છેરે, ગુરૂ વીના જાયો વાહયા—વહેમે ૫

મારા રામ ગયા વનવાસરે—એ રાગ.

- મારા સાચા સગા છે ગુરુરાયરે, અરજી મારી ઉરમાં ધરે—ટેક
 આપ વીનારે મારે નથી કંઈ આસરેરે (૨)
 ખીજે નથી, ઠરવાનું ઠામરે—અરજી ૧
 મીન નીરને આધારે રહે છે રે (૨)
 જેમ ચકોરને ચંદ્ર મું કામરે—અરજી
 લગની લાગી છે મને લટકાળા આપની રે (૨)
 સામા પધારે મારા શ્યામરે—અરજી ૩
 અન મંદીરીઆમાં મોહન મહાલોરે (૨)
 ત્યારે પામું વીસરામરે—અરજી ૪
 લાવ સ્વામી મારી લાવટ ભાગજોરે (૨)
 કરજો સેવકની સ્હાયરે—અરજી ૫
 અપરાધો મારા ઉરે નવ લાવજોરે (૨)
 ચુનીલાલ વદે ગુરુના પાયરે—
 અરજી મારી ઉરમાં ધરે ૬

રાગ ઉપરનો

મારા ઉરમાં વસ્યા છે ગુરુ ભાવ રે
 ભવમાં નહી આવું ફરી—ટેક—

ગુરુ વીનારે મારે, ખીજીં સૌ બાદજીં રે
 આઠે પહોર રટું નામ રે—ભવમાં નહીં આવું ફરી ૧
 ભાવ વીનાની જે ભકતી કરાય છે રે
 તે તો ના આવે મારે કામ રે—ભવમાં નહીં આવું ફરી ૨
 જ્યાંરે જોઈ ત્યાં મારો ભાવ ખીરાજે રે
 એ વીના ઠાલો નહીં કામ રે—ભવમાં નહીં આવું ફરી ૩
 જન્મ મરણની મારી જોખમ ટાળી રે
 મટી ગઈ તૃષ્ણા તમામ રે—ભવમાં નહીં આવું ફરી ૪
 ભાવ સ્વામી વીના ખીજીં ના લાવે રે
 એ છે કરવાનું મારે કામ રે—ભવમાં નહીં આવું ફરી ૫
 દાસ ચુનીલાલે દીલડામાં દરસ્યારે
 અરસપરસ આઠો જામ રે—ભવમાં નહીં આવું ફરી ૬

(૩૮)

સૈયાં દે જોરે દેદાર, સાહેબ દેજોરે દેદાર—એ રાગ
 દીને દીલમાં દેદાર (૨) વીનારે દરસન ખની બાવરી હેજી—ટેક
 હારે વાડીરે લેલાડી છે વાંદરે હેજી, ખીજ્યાં પુલડાં કરમાય (૨)
 તેનીરે ચીંતા છેરે મુજને હેજી, ભાવ કરે।

મારી સાહાય—વીનારે ૧
 અધમ ઓધારણ ઓળખ્યા હેજી, શાસ પુરે છે સાખ (૨)
 લેખની ટેક નીભાવજો હેજી, લજ્યા રાખીને રાખ—વીનારે ૨

ભાવ ભરાંસે છું તા હય રે હેજી, બાંના ખીરદ સંભાળ (૨)
 દેહાર દરસન આપજો હેજી, દુઃખ વીરોગનું ટાળ—વીનારે ૩
 ગદગદ કંઠે રે વીનવું હેજી, મુણ્ણે ઝરીખ નીવાજ (૨)
 વીનારે વીણંબે આવજો હેજી, નહી તેા જાશે

તારી લાજ—વીનારે ૪

વાટડી જોતી રે વાલમા હેજી, દેજો દરસન દાન (૨)
 મન રે મંદીર માંહેથી મળો હેજી, ગાવું તારાં
 ગુણગાન—વીનારે ૫

દયા રે કરીને મુજરંકને હેજી, જાણી પોતાનો બાળ (૨)
 દીન યુનીલાલની વીનતી હેજી, ભાવ સામુ રે ભાળ
 વીનારે દરસન બની આવરી હેજી ૬

(૩૯)

રાગ હિપરનો

માયાં શબદોના બાંધ (૨)
 શબદને બાંધે હૃદય વીંધાયું હેજી—ટેક
 હારે તીર તાકીને છોડીયું હેજી, વાગ્યું મને મનડાની માંય (૨)
 મુઝારે આવી છે મનને હેજી, ભુલ્યો સંસાર ત્યાંય (૨)

શબદ-૧

છુટી ગઈરે મન કલ્પના હેજી, થયો પીંડમાં પ્રકાશ (૨)
 હું ને માફરે મટી ગયું હેજી, સ્વામી સર્વા રે વાસ (૨)

શબદને—૨

સુરવી ચાલીરે સીધે મારગે હેલ, સુન્ય સીખરની માંડી (૨)
સત નામે સ્થીરતા થઈ હેલ, બીજો દીસે નાંદી (૨)
શબદને—૨

લુણ પુતળી સાગરમાં મળી હેલ, સરીતા સીધુમાં સમાય (૨)
મન મહાપદમાં ગળી ગયું હેલ, જ્યોતે જ્યોત મીલાય (૨)
શબદને—૪

ભાવ રવ.મીની દયા થઈ હેલ, ભેટયા ગુરૂ લગવાન (૨)
ચીન્તા ચુનીલાકુની મટી હેલ, દીધું અભય વરદાન (૨)
શબદને બાણે દહય વીધીયું હેલ—૫

(૪૦)

ભાજન

રાગ ઉપરનો

હંસા કાયાની ગાડીરે, આ તો કારમી હેલ
ગાડી અનગડ કહેવાય, (૨) ગાડીનો કારીગર ન્યારો વસે હેલ
ભાવન બારેરે પરબાય (૨)
ગાડીરે ચલાવી અનુભવ દેશમાં હેલ—ટેક.
હંસા નવરે નાડો ધોરી નદીઓ હેલ, તેમાં ત્રણ શ્રેષ્ઠ ગણાય (૨)
ઈંગલા પીંગલા ને મુખમણા હેલ
તેના પુત્રરે બંધાય, (૨) ગાડીરે ચલાવી ૧
હંસા શનની સડકો ચોડીયો હેલ
સુરતા નુરતા બે તાર (૨) શ્વાસાના સલ્લેપાટ પાથર્યા હેલ
સુન્ય સીખર મોઝાર, (૨) ગાડીરે ચલાવી ૨

હંસા ખટચકે સ્ટેશન રમ્યાં હેછ

તાર માસ્તર તેણે ઠામ (૨) નવ દ્વારે નવ ખંખલી ખની હેછ

હસમો સાહેબનો મુકામ (૨) ગાડીરે ચલાવી૦ ૩

હંસા કર્મ ઈંદ્રીયો, પોટર ખની હેછ

જ્ઞાન ઈંદ્રીઓ સીપાર્થ (૨) ચેતન નાયક ચોકી કરે હેછ

સતના સાંધા મેલાય (૨) ગાડીરે ચલાવી૦ ૪

હંસા અદલ શબ્દ ઘંટ વાગીયો હેછ

જ્ઞાન ટીકીટ થાય (૨) સદશુર ટીકીટ આપતા હેછ

ગાફલ હોય તે અથડાય (૨) ગાડી રે ચલાવી ૫

હંસા મનરે ડ્રાઈવર ગાડી હાંકતા હેછ

બુદ્ધી ગાર્ડ લે તપાસ (૨) પ્રેમના પીસવા પલ વાગતા હેછ

નેક નેજા ઉડે રે આકાશ (૨) ગાડીરે ચલાવી૦ ૬

હંસા જીવ શીવ વેહેપારી ગાડીએ ઉતર્યા હેછ

કહું તેનો વેપાર (૨) પરંવસ્તી વરી જીવરાજેને હેછ

જન્મ મરણ વારંવાર (૨) ગાડીરે ચલાવી૦ ૭

હંસા શીવરાજે સત સંગ ચોરીયો હેછ

પરજીયા નીરવતી નાર (૨) સતીને સંગે સત લોક ચાલીયા હેછ

અમરાપુરની મોજર (૨) ગાડીરે ચલાવી૦ ૮

હંસા પાણીરે પવનનું ઈંજીન બન્યું હેછ

અન્નના કોયલા પુરાય (૨) ડબ્બે ડબ્બે દીવા બળે હેછ

જળ હળ જયોતો જણાય (૨) ગાડીરે ચલાવી૦ ૯

હંસા ચૈતન્ય પુરૂષ આ દેસ આવીયા હેળ
 સત સાહેબનો પરકાસ (૨) મુનષા દેહીનો ડખો ખડો હેળ
 ગણાય પહેલો કલાસ (૨) ગાડીરે ચલાવી ૧૦
 હંસા અનુભવી પાસ મલ્યો હેળ
 રોકનવાળા નહી કોય (૨) યુનીલાલ કહે ગાડી પારખો હેળ
 જન્મ મરણ નવ હોય (૨)
 ગાડીરે ચલાવી અનુભવ દેસમાં હેળ ૧૧

(૪૨)

આરતી

જય સતગુરુ દેવા, પ્રભુ જય સતગુરુ દેવા.
 આરતી પ્રેમે ઉતાડું, દરસન સુખ લેવા જય જય જય
 ગુરુ દેવા ૧
 અખીલ બ્રહ્માંડ નીપાળ્યાં, આપની નીજ માયા
 દયા દ્રષ્ટીથી નીહાળો, અવીચળ પદ પાયા—જય જય ૨
 ભક્ત કારણ ભગવાંન, અવતાર તો ધરતા
 અસુરને સંહારી, ભક્તને સુખ કરતા.—જય જય ૩
 વેદ વર્ણન કરી શકે નહી, રંક મતી મહારી
 દોષ કર જોડી વંદુ તનુ મન ઓવારી—જય જય ૪
 સંસાર સમુદ્રની માંય, યુડતો ઉગાયો
 નામને નાવે ચઢાવી, ભવસાગર તાર્યો—જય જય ૫

હરી ગુરૂ ભાવે ભેટ્યા, સેવક નીજ બાણી.

ચુનીલાલ મહેતા ગાવે, આરતી ઉલટ આંણી

જય જય જય ગુરૂ દેવા ૬

(૪૨)

આરતી.

જય અંતરજામી પ્રભુ જય અંતરજામી

આરતી કરું ઉમંગે (૨) સચરાચર સ્વામી જય-ટેક ૧

સ્થુળ સુક્ષ્મના જોજે, ચૈતન્ય પદ પાવે

અકળ કળા માંહી આપ ખીરાજો, અનુભવી જન પાવે-જય ૨

પરાપાર પરીબ્રહ્મ ખીરાજો, જ્ઞાને દીલ વસીયા

પ્રેમ તણા છે ખ્યારા. દીસો રંગ રસીઆ-જય જય-૩

અચૂત સ્વપ્ન સસોપતી, તુરીયા તીત કહાવો

સરવેના સાક્ષીરૂપે, લકતીથી ફળ પાવો-જય જય-૪

હે હરી હરકત હરજો, કરૂણા બહુ કરજો

અભય કીરણ આદરજો, ઉર અરણ્ય ધરજો-જય જય-૫

ચુનીલાલ નીજ નામે, સુરતા લાગી છે

ઠાકોર ગામ નિવાસી, લકતી માગી છે

જય. જય. જય ગુરૂદેવ—૬

(૪૩)

થાળ

જીવણુ આવો જમવાને, રમણું રંગ ભરી રમવાને રે હો
 અલખેલા છેલ છત્રીલા છાગાળા. એ—રાગ.
 સત ગુરુ સ્વામી આવ્યા છે. મારા તે મનને લાવ્યા છે રે હો
 દીન બંધુ રામ રંગીલા રૂપાળા—ટેક.
 સોનાના પાટ ખીછાવ્યા છે, ઉપર થાળ ધરાવ્યા છે રે હો
 દીન બંધુ—૧
 લાડુ જલેખી પુરી છે, ખીરંજની સેર સારી છે રે હો
 દીન બંધુ રામ—૨
 સેવ રોટલી કીધી છે, ભાત દાળ કઢી લીધી છે રે હો દીન—૩
 રીંગણું પાપડી સુરતી છે, લજ્યાંની મહી પુરતી છે રે હો—૪
 જળ જીમનાની ઝારી છે, દ્યો આચમન મંગળકારી છે રે—૫
 લવંગ મોપારી એલચી છે, પાનની ખીડી કીધી છે રે હો—૬
 અંદન પુષ્પના હાર ધરું, ચરણામૃતથી કામ સરૂ રે હો—૭
 મંગળ સુરતીના દરશન કરી, ચુનીલાલની ત્યાં સુરતા
 ઠરી રે હો. દીન બંધુ રામ રંગીલા રૂપાળા—૮.

(૪૪)

થાળ

જમો જમોને જીગદાધાર, જીગતે જમાડું—એ રાગ.
 મારા મનગમતા મહારાજ, મારે ઘેર આવોને;
 કરી રસોઈ બધી તૈયાર, દયા દીલ લાવોને—ટેક.

મેં તો ઢાળ્યા સોનાના પાટ, ઉમંગ આણીને;
 મારા પ્રાણ તારા આધાર, સમર્થ જાણીને—૧
 લ્યો લાડુ બન્યા છે સાર, સાકર વાળારે;
 શેવ રોટલી છે તૈયાર, નંદના લાલારે—૨
 બરફી પેંડાને કોપરાપાક, ખાળાં ખાવાને;
 સુતરફેણી ને સાથે શક, પીરશું માવાને—૩
 કેરી કેરો બન્યો આચાર, કાચલી કાકડ છે;
 લ્યો રાયતું છે તૈયાર, ઉપર પાપડ છે—૪
 લ્યોને આચમન જીગદાધાર, નીર્મળ જળ ટાઢાં;
 આપું મુખવાસે સોપારી પાન, ગંગેરી ઘાડાં—૫
 સીત પરસાદી મહારાજ, આપો નંદલાલા;
 ધ્રુવે મહેતા ચુનીલાલ તે કાકોરવાળા—૬

(૪૫)

થાળ

ચાલો સગી જીમનાં રેહો નાહાવા—એ રાગ.

લોજન કરજો રેહો વહાલા, પ્રેમે પીરશું નંદના લાલા-લોજન ૧
 શીખંડ પુરી છે બહુ સારી, બરફી પેંડા માવા ધારી-લોજન ૨
 શેવ પરમુરીની હો કીધી, ઉપર ધારા ધોની કીધી-લોજન ૩
 પુરણ પોળી જાતે કીધી, તેતો મારે વહાલો માગી લીધી-લોજન ૪
 ખીરંજ જોડે દુધ ખુણ પીજો, વધુજોધએ તો માગી લેજો-લોજન ૫
 શાક બહુ તરેહ તરેહનાં લીધાં, લજ્યાં રતાળુના કીધાં-લોજન ૬

ભાતં સુખવેલનો ભાવથી લીધો, દાળમાં છુકં લવંગનો દીધો—લો. ૭
 વાવલાં ઢાળું ઉભી રહીને, મગન થઈ છું દરશન લઈને—લોજન ૮
 મુરતી મનમાં રે હો ધારી, નેત્રે લરીને લીધા નીહાળી—લોજન ૯
 દાસ ચુનીલાલ નારે હો સ્વામી, ભાવે ભેટયા

અંતરબામી—લોજન ૧૦

(૪૬)

રાગ થાળ.

લોજનીયાં મન ભાવતાં હ્યોને માવા—એ રાગ.
 જમવાને આવો સામળા રસ લરીઆ—ટેક.
 સોના થાળી મેં અજવાળી, પાટલા બન્ને જોડે ઢાળી;
 દેગડી પાણી નહીં મેલું ખાલી રે—જમવાને. ૧
 દુધપાક ને પુરી સારી, ભાવ કરીને જમો મોસારી;
 સારી શોભે છે માવાની ધારી રે—જમવાને. ૨
 શાક રાઈતાં તરેહ તરેહનાં, દાળ ભાતને કઢી બનેલાં;
 પાપડ કાચલી બન્ને તળેલાં રે—જમવાને. ૩
 સામી બેસી વાવલ ઢાળું, જમતાં પ્રભુનું મુખડું ન્યાળું;
 શામળીયાનું સ્વરૂપ લાગે વાહુરે—જમવાને. ૪
 આછમન લીધું મંગળકારી, મુખવાસ આપુ પાન સોપારી;
 દાસ ચુનીલાલ તમ પર બાય વારી રે—જમવાને. ૫

(૪૭)

રાગ-ઉચ્ચ પ્રભાત.

· (સુખ દુઃખ મનમાં ના લાવીએ.—એ રાગ.

સત સંગત કરેા ભાવથી, તજે કપટનાં કામ;
 ભકતી કરેા રે ભગવાનની, જપેા જીવ્યાએ રામ—સત સંગત-ટેક
 વાદ્મીકજીને સત સંગથી, મજ્યું ઉલટું નામ;
 ઉચ્ચ ગતી તે પામીઆ, થયું પુરણ કામ—સત સંગત ૧
 ધ્રુવજીએ બાળા વેશમાં, તજ્યું ઘરને રે મામ;
 નારદજીના સંગથી પામ્યા અવીચળ ધામ—સત સંગત ૨
 મહીમા મોટો છે રે નામનો, સમજે સંત સુખાણુ;
 સમજે તે હરીમાં સમે, વેદ વચન પ્રમાણ—સત સંગત ૩
 જનમ મરણ દુઃખ ટાળવા, કરેા સંતનો સંગ;
 લક્ષ ચોરાત્રી ભમવું મટે, ચઢે ભકતીનો રંગ—સત સંગત ૪
 હરી ગુરૂ સંતને સેવીએ, તો તો થઈએ નીહાલ;
 ત્રીવીધ તાપ ટળી જશે, સત્ય કહે સુનીલાલ—સત સંગત ૫

(૪૮)

રાગ પ્રભાત—(જળ કમળ છોડી જને બાળા)—એ રાગ.

સત ગુરૂજીની સેવા કરી લે, માન કહું તું મારું રે;
 સેહેજે ભવસાગરમાં તરી લે, ભલું થાશે નારું રે—ટેક.
 મનુષ્યા દેહીનો લહાવો લેવો, રામ ભજન કર લાવે રે;
 વણુશી જાતાં વાર ના લાગે, તને ખીજે શું સમજાવે રે—સતગુરૂ ૧

લક્ષ ચોરાશી ફરતાં ફરતાં, મનુષ્યા દેહી હાથ આપ્યો રે;
હરીના લજન વીના મુરખ મનવા, અવસર એબે

ગુમાવ્યો રે—સતગુરૂ. ૨

કાળ ખડો શીર ઉપર તારે, તેનો ભય નથી ધરતો રે;

મોહ બળમાં બુદ્ધ્યો અંધા, જુઠો અભીમાન કરતો રે—સતગુરૂ. ૩

મીથ્યા સુખને મોહી રહ્યા છું, કરતો માફં માફં રે;

હરી સંગાથે હેત ન કીધું, અંતે થશે અંધાફં રે—સતગુરૂ. ૪

માટે જન ચેતીને ચાલો, હરી લજન કર ભાવે રે,

ચુનીલાલ મહેતા ગુરૂ પરતાપે, અમરાપુરમાં જાવે રે—સતગુરૂ. ૫

(૪૯)

રાગ પ્રભાત:

(જળ કમળ છોડી જાને ખાળા)—એ રાગ.

ગુરૂ વીનાનો ગોથાં ખાવે, મીથ્યાં ફાંફાં મારે રે;

સત્ય સ્વરૂપ શોધી ના જોયું, મનુષ્યા જન્મ તું હારે રે—ટેક.

કાશી, દ્વારકાં, હરદ્વાર કહીયે, ગંગા, જીમનાં નહાવે રે;

અંગ ગુની કાવડ લઈને શ્રી વૈજનાથને ચઢાવે રે—ગુરૂ વીના. ૧

સરવં તીરથ સંતોને ચરણે, તેની ગમ ના પાવે રે;

મક્કા મદીના હજ કર આવે, હરદમ તસખી ફીરાવે—ગુરૂ વીના. ૨

પાંચે બખતકી નીમાઝ ગુજારે, કુલ કુલ અલ્લાહ જપાવે રે;

રહેમ રહીમકુ સમજત નાંહી, મરઘી બકરી ખાવે રે—ગુરૂ વીના. ૩

પાક દીલ કર મુરસદ ખોળે, સંત સંગતમાં આવે રે,
હીંદુ મુસલમાન દોઉં દીન ભુલે, સતગુરૂ વીના ભરમાવે રે-ગુરૂ. ૪
સાચું તીરથ કીધું ખોડાણે, રણછોડજી ઘેર આવે રે;
ચુનીલાલ મહેતા કહે કરનેડી, એવી લહે લાવે રે-ગુરૂ વીના. ૫

(૫૦)

રાગ-દુપદ.

ભકતી કર મન ભવ દુઃખ દુર પળે, ગુણ ગા ખુબ ખુલ્લે ઉંચે ગળે;
સત સત જીગમાં તપ જીગ ખીજે, પ્રભુ પદ સેવા ત્રેતા જીગ ત્રીજે;
કળીમાં નામથી મોક્ષ મળે—ભકતી, ૧
નીરગુણ સીરગુણથી છે ન્યાડું, ગુણ ભાવથી મન માન્યું માડું;
સંસે સઘળા દુર ટળે—ભકતી, ૨
સરવંમાં વ્યાપી કે સરવેથી ન્યાડું, એક રૂપ ગણ્યું તાડું તે માડું;
જ્યારે સુરતા ગુરૂ ચરણે વળે—ભકતી. ૩
ચુનીલાલ મગનલાલ છે મહેતા, તરવાડી મેવાડા ડાકોર રહેતા;
ચમ્પુરવેદમાં સાખા મળે—ભકતી. ૪

(૫૧)

રાગ-ઉપરનો.

મન ભજી લે સારંગપાણીને, પાણીને નીરવાણીને-મન.-ટેક.
સત ગુરૂ સમર્થ મુજને મળીયા, સંસે તાપ ત્રિવીધીના ટળીયા;
નરજ્યું નામ નીરવાણીને—મન. ૧

સીતારામ લક્ષ્મણ ભરત શત્રુઘ્ન, ભક્તિ બેઠ ધયું પરસન મન;
 રવચંભુ સત રૂપા રાણીને—મન. ૨
 ભકતીથી અધીક પદારથ નાહી, ભગવાન વસે છે ભકતની માંહી;
 મટી જાય ચારે ખાંણીને—મન. ૩
 ડાકોર માંહી વસે દાસ તારો ચુનીલાલ મહેતા યજુરવેદ વારો;
 તરવાડી મેવાડો બાણીને—મન. ૪
 મગનલાલ મહેતા પીતાશ્રી મારા, અતી ઉપકાર સા ચુલુ ગાઈ તારા;
 ચુનીલાલ પર દયા આણીને—મન. ૫

(૫૨)

ભજન.

મન વાણીઆ રે તે વણજ કરી ના જાંણી
 કુડ કપટ બે ચેલકાંને અંતર ડાંડી પોલી
 પાપ પુન્યનો પડસો લઈને બેઠો હાટ માંડી

મન વાણીઆ રે—૧.

રાતો પડસો રોકડો લીધે ઓછા તોલે તોળે
 હુણ હમારી વાણીઆ તું કળુ ના સાચું બોલે

મન વાણીઆ રે—૨.

ઘરમાં તારી કપટ શેઠાણી હાં, પત્ર પત્રમાં સત ચોરે
 સગાં વાહલાં તારાં હુણ હરામી અમૃતમાં વીજ દોળે

મન વાણીઆ રે—૩

જળમાં તુંડી સ્થળમાં તુંડી ઘટ ઘટમાં તું જોલે
કહેત કખીર સાહેબ મુણે ભાઈ સાધુ, ભવ સાગરમાં કુલે
મન વાણીઆ રે તે વણુજ કરી ના જાણી—૪

(૫૩)

સાખીઓ.

ચાર મળી ચોસટ ખીલી વીસ રહી કર જોડ
હમ તમ દોનું સરખા મન્યાં, ખીલ્યાં સખત કરોડ.

અર્થ—જે માણસની આંખ્યો ચાર, દાંત ચોસઠ, વીસ
હાથની આંગળીઓ, સાત કરોડ રૂવાં (એક માણસનાં સાડા
ત્રણ કરોડ રૂવાં ગણાય છે) એટલે

ચાર આંખ્યો મળે એટલે હસવું આવે, આનંદ થાય એટલે
જે હાથ જોડી નમસ્કાર કરે. આવી રીતે બન્ને જણુ લેગા
યતાં આખા શરીરના રૂવાં (વાળ) પણ ખીલી ઉઠે છે.

કાચડા.

હમ આવે તુમારે લીએ, તુમ મત આવો હમારે લીએ
જો તુમ આવો હમારે લીએ, તો બાહાર ખડા હે તુમારે લીએ.

દ્રષ્ટાંત તરીકે

મછીમાર મછીને કહે છે કે, હું તારે માટે આવ્યો
છું, પણ તું મારે માટે આવીશ નહીં. જો તું મારે માટે
આવી જળમાં ફસાઈશ તો હું તારે માટે બાહાર ઉભે-
લોજ છું.

—જ્ઞાનીનો અર્થ, જ્ઞાન રીતે સીદ્ધાંત—

સદગુરુ કહે છે કે હમે જગતના જીવોને ચેતાવવા આવ્યા છીએ, પણ હે જગતના મનુષ્યો તમો તમારે જ્ઞાન મેળવવું હોય તો આવો, નકામા આવશો નહીં, અને જો નકામા આવશો તો તમારે માટે કાળ તૈયાર ઉભો છે.

સાખી

અળકે કડું નર નીપટ નકારા. લાવ વીનાજે ભદવા,
દેવળ દેરાં ફરે ફટારા, ખોટી થઈને ખદવા;
દેવળ દેરાંનું અફળ પુજન, જીવ વીના કોણ જાણે,
જ્ઞાનીનો સતસંગ તજીને, સું ઝળપો જળ પાણે.—૧

અરથ અછુના ભવમાં ભૂતા, એજે આયુષ ગુમાવે,
કુંભી પાક પડે તે નર, અતે તેમાં સમાવે;
કેટલાક કાળ એમ નર્કમાં ભુકતા, લખ ચોરાસી નાંખે,
અનેકવાર અવતાર ધરીને, જીગજીગ ચોની ઝાંખે.—૨

જ્યું તલમાં તેલ હે, જ્યું ચક્રમકમાં આગ,
તેરા પ્રીતમ તુંજમાં જાગી શકે તો જાગ્ય.—૩

ઉંચ ફુલ કીસ કામકો જ્યાં નહીં હરીકો નામ,
તુલશી તાસેં સુપજ લલો, જીસ સુખ હરીકો નામ.—૪

સાખીઓ

દો દો તરકસ બાંધકર સખી કહાવે સુર,
 કામ પડે જખ દેખીએ કીસકા મુખપર નુર.—૫
 પ્રેમ પીઆલા જે પીવે, શીશ દક્ષીણ દેય,
 લોભી શીશ ના દર્ધ શકે, ને નામ પ્રેમકા લેય—૬
 તીરથ ગયે એક ફળ, સંત મીલે ફળ ચાર
 સદગુરૂ મળે અનેક ફળ, કહે કપીર વીચાર—૭
 રૂપ રેખ જાહે નહી; અધર ધરે નહી દેહ.
 ગગન મંડળ કે મધ્ય મેં, રહેતા પુરૂષ વીદેહ.—૮
 અંતર ચામી એકતું, આતમ કેા આધાર,
 જો તુમ છોડો હાથ કેા, કેાણુ ઉતરે પાર.—૯
 લેને કેા હરી નામ હે, દેને કેા અન્ન દાન,
 તરને કેા આધીનતા, છુડને કેા અભીમાન.—૧૦
 એક શબ્દ ગુરૂ દેવકા, તામેં અનંત વીચાર.
 ષંડીત થાકે મુનીજના, વેદ ના પાવે પાર.—૧૧
 કર્મ ફાંસ છુટે નહી, કાટી કરો ઉપાય,
 સદગુરૂ મળે તો ઉગરે, નહી તો પ્રલય જાય.—૧૨
 માસ મછીયાં ખાત હે, સુરાપાન સે હેત,
 તે નર નરકે જાય ગે, માતા પીતા સમેત.—૧૩
 માંસ મછીયાં ખાત હે, સુરા પાનસે હેત.
 તે નર જડસે જાય કે, જેમ મુગાનું ખેત.—૧૪

સાખીઓ

પાવ પુખ્તવે બેઠકે, લખે માંસ મદ દોય,
 તીનકી દીક્ષા મુકતી નહી, કોટીનરક ફળ હોય.—૧૫
 તલ ભર માંસ ખાય કે, કોટી ગાયો દે દાન
 કાશી કરવત લઈ મરે, તોપણ નર્ક નીધાન—૧૬
 બકરી પાલો ખાય છે, તેની કાઠે ખાલ,
 જે બકરીને ખાય છે, તેનો કોણ હવાલ.—૧૭
 મરગી મુલ્તાં સે કહે, જબહ કરતે હે મોહી,
 સાહેબ લેખાં માગસે, સંકટ પડેગા તોહી.—૧૮
 જોર કરકે જબહ કરે, મુખસે કહે હલાલ,
 સાહેબ લેખાં માગસે, તબ કોણ તેરી હવાલ.—૧૯
 ગળા કાટી કલમા પઢે, કીયા હૈ કહે હલાલ,
 સાહેબ લેખાં માગશે, તબહો કોણ હવાલ.—૨૦
 ગળા ગુસ્સેકા કાટીએ, મીઆં કાળકું માર,
 જો પાંચેકુ વસ કરે, તો પાવે જરૂર દેદાર.—૨૧
 કહેતા હું કહી જાત હું, કહ્યા જો માન હુમાર,
 જીસકા ગળાતું કાટી હું, સો ફીર કાટી તુમાર.—૨૨
 નર નારાયણ રૂપ હે, તુમત જાને દેહ,
 જો સમજ તો સમજ લે ખલક પલકમાં ખેડ.—૨૩
 સંત સીદ્ધકી એક મતી, સંત માહા પરચંડ,
 સીધ તારે તન આપના, સંત તારે નવ ખંડ.—૨૪

સાખીઓ

માત પીતા સુત સ્ત્રી, બંધુ કુટુંબ કે જાન,
 ગુરુ દરશન કે જળ જલે, એ અટકાવે આન.—૨૫
 પ્રેમી હુંદત મેં ફીરું, પ્રેમી મીલના કાવ,
 પ્રેમી સેં પ્રેમી મીલે, તો ભકતી દ્રઢ હોય.—૨૬
 જે ઘર પ્રેમ ન સંચરે, તે ઘર જાણુ મસાણુ,
 જેવી ધમણુ લુહારની, શ્વાસ લે છે ખીન પ્રાણુ.—૨૭
 પ્રેમ વીના ધીરજ નહી, વીરહ વીના વૈરાગ્ય,
 સદગુરુ વીના મટે નહી, મન મનસાનેા ડાઘ.—૨૮
 જ્યારે હું હુતોત્યારે ગુરુ નહી, હવે ગુરુ છે હું નાહી,
 પ્રેમ ગહી અતીસાકંડી, તેમાં બે ન સમાઈ.—૨૯
 જન્મ મરણથી રહીત છે, મેરા સાહેબ સોઈ,
 બલીહારી ઉસ પીવડી, જેણે સરજ્યા સખ કોઈ.—૩૦
 પીંડ પ્રાણુ નહી તેમને, દમ દેહી નહી સીન,
 નાદ બુંદ આવે નહી, પાંચ પચીસ ને તીન.—૩૧
 મોંહ માથું જેતું નહી, નહી રૂપ કુરૂપ,
 પુણ્ય વાસથી પાતળા, એવું તત્વ અનુપ.—૩૨
 દેહી માંહી વીદેહી છે, સાહેબ સુરતી સ્વરૂપ,
 અનન્ન લોકમાં રમી રહ્યા, જેતું રંગ નહીં રૂપ.—૩૩
 રૂપ રેખ તેને નહી, અધર ધરે નહીં દેહ,
 ગગન મંડળની મધ્યમાં, રહેતા પુરૂષ વીદેહ.—૩૪

જે મહાયુરુનું શરણું ગ્રહે, તેને તેની લાજ;
 ઉલટ મીન પાણી ચઢે, પણ વહયો બચ ગજરાજ.—૩૫
 કોકોર પથ્થર, માળા લકકડ, તીરથ છે સખ પાણી,
 રાંમા મર ગયે, કૃષ્ણ મર ગયે, ચારો વેદ કહાણી.—૩૬
 બ્રહ્મા વીશ્ણુ મુનેશ્વર મર ગયે, મરી ગઈ લાખો ગાઈ,
 ન્યુનીલાલ કહે છે ઉસકો સાધુ, કયું નહી પુજે
 બકો મોત ન આપ.—૩૭

—: હરીભાઈનાં પદ :—

ગરબી.

(૧.)

ધન્યરે ધન્યરે માહારાજ યુનીલાલ

પસારો પ્રગટ કર્યો—ટેક..

ગામ ડાકોરમાં સુકામ કરાવ્યો

અવતાર પ્રાહ્મણુ ઘેર ધર્યો—પસારો પ્રગટ કર્યો ૧.

પુરણ પ્રેમ રહ્ય ધરીને

અંતર આત્મા લહ્યો—પસારો પ્રગટ કર્યો ૨

સરવં જાતનાં રંગ વાપરતાં

રાતો ગુલાબી રંગ ચઢ્યો—પસારો ૩

એમની છબી કાઢી સુરતામાં રાખો

યુની નંબાતો લાલ જડ્યો—પસારો ૪

શુદ્ધ ભાવથી સમરણ કરી લ્યો

અમુલ્ય હીરલો જડ્યો—પસારો ૫

કર જોડીને કહે હરીભાઈ

ગુરુ યુનીલાલે શીર હાથ ધર્યો—પસારો પ્રગટ કર્યો ૬

(૨)
ગરબી.

સત ગુરુનું ભજન તમે ભૂલશોના ભાઈ—એ રાગ
 મુખે ભજોને તમે ગમનેરે ભાઈ,
 કાચી કાયા તો હવે—હાલવાની થઈ
 હાથમાંથી ધન તારું જતું રહેવાનું, પુત્ર પાસેથી પછી લેવાશે નહીં
 કાચી કાયા તો—૧
 યગ પૈડાં તારાં પડી જવાનાં, દેવ દરસને પછી જવાશે નહીં
 કાચી કાયા તો.—૨
 ગળાનો ઘાટ તારો રોકાઈ જવાનો, ગોવીંદના ગુણ ગવાશે નહીં
 કાચી કાયા તો હવે—૩
 કહે હરીભાઈ સત ગુરુને ચરણે
 આવા ગુનીલાલ મળવાના નહીં—કાચી કાયા તો.—૪

(૩)
ગરબી

મને લાગીરે લટક ગુરુ ચરણાંકી
 ચરણાંકી રે ગુરુ ભજનાંકી, રે
 મને લાગીરે લટક ગુરુ ચરણાંકી—ટેક
 રામ નામ લેતાં પાપ કટત હે
 ફાજ હઠે જમ રાજનકી, રે—મને લાગીરે ૧
 પ્રજા કપાળે તારે ખુલ્લે દરવાજે
 કુચી દીધી ગુરુ જ્ઞાનેકી, રે—મને લાગીરે ૨

દસે દ્વાનં જુલ્યાં કરીને
 સુરતી દેખે નીરંજનકી રે—મને લાગી ૩
 કર જોડીને કહે હરીભાઈ
 કીરયા લઈ ચુનીલાલનકી—મને લાગી ૪

(૪)

ધોળ.

સતગુરુ ડાકેરમાં ચોલી રહ્યા
 નામ કહેતાં માહારાજ ચુનીલાલ, મગનલાલના દીકરા—ટેક
 ઉત્તમ કુળ મેવાડાનું જાણીને
 ભાવદા માહારાજે કીધી છે મેહેર—મગનલાલના દીકરા—૧
 પાચે પીઆલા પુરણ પ્રેમથી
 ત્યારે જાણી અગમ ઘરની પેર—મગનલાલના દીકરા—૨
 અજ્ઞાન અંધારું સર્વે દુર થયું
 જોયું ત્રીકાળી જાગનું ઘર—મગનલાલના દીકરા—૩
 જન્મ મરણનો ભય લાગીયો
 થયો રૂદીએ પુરો અભય—મગનલાલના દીકરા—૪
 રંક સેવક ઉપર મેહેર કરજો
 કર જોડી કહે હરીભાઈ મહારાજ ચુનીલાલને.—૫

(૫)

ધોળા.

તું તો સમરણ કરી લે સતગુરુ સાહેબનું—એ સગ.

સખીરે એક બેકરે ચપો મોગરો,

ખીજ બહેકે મહારાજ ચુનીલાલરે—અવસર આવો નહીં આવે (૧)

સખીરે ભમરો મોઢો રે સંઢર મોગરે,

હું તો મોઢો મહારાજ ચુનીલાલરે—અવસર. (૨)

સખી રે ભમરને વહાલો એક મોગરો,

મને વહાલા મહારાજ ચુનીલાલ રે—અવસર. (૩)

સખી રે પંઢર બારીનું કાયા ગઢ છે,

ઢશે દ્વારે ચુનીનો ચમકાર રે—અવસર. (૪)

સખી રે ગુરૂને પરતાપે હરીબાઈ મોલીયા,

પંઢરમી બારીએ ખીરાએ ચુનીલાલ રે—અવસર. (૫)

(૬)

તું તો ભુલ્યો ભમેરે મન ભમરા, તું તો સાહેબ વીસારીરે બેઠો છે,

તું તો કરી રહ્યો પુલ કેરી આશરે, ભુલ્યો ભમે રે મન ભમરા. ૧

સાહેબ છુપી રહ્યો છે કાયા ગઢમાં, કાયા ગઢ ખોલીને તમે

મુઓરે—ભુલ્યો. ૨

વાડી રૂપી તે જગત જાણુજો, સસારી સુખને મોઢો રે—ભુલ્યો ૩

પુલ ખીલ્યાં છે પરભાત પહોરનાં, નમને પહોરે કરમાઈને

યાશે ખીડુરે—ભુલ્યો ૪

પરભાત રૂપી તે જોબન જાણજો, વૃદ્ધપણું તે કહેવાશે નમતો
 પહોર રે—ભુલ્યો ૫
 સતગુરુ ચરણે હરીભાઈ બોલીયા. અંતરજામી એળખાવે
 યુનીકાલ રે—ભુલ્યો ૬

(૭)

ધોળ.

- (તુંતો સમરણ હરી લે સતગુરુ સાહેબનું)—એ રાગ.
 હું તો નમું રે મહારાજ યુનીકાલને,
 મારા મનની મટી ગઈ પ્રાન્ત—હું તો નમું રે. (૧)
 મહારાજ ખીરાજો જે ઘડીયા તે સુન્યમાં;
 રૂઢું નામ ધરાવ્યું યુનીકાલ—હું તો નમું રે. (૨)
 ધન્ય ધન્ય રે માતાજીની વૃત્તિને,
 બલાં મણીયા ધરાવ્યું નામ—હું તો નમું રે. (૩)
 જેમ લાલા શોભી રહ્યા હારમાં,
 તેમ યુની ખીરાજો મંડીલ માંય—હું તો નમું રે. (૪)
 લક્ષ રૂપી લાલ રે તમે જાણજો,
 ચીતમાં શોભે યુનીનો ચળકાર—હું તો નમું રે. (૫)
 ગુરુ પરતાપે હરીભાઈ બોલીયા.
 યુનીકાલ એળખ્યા સાક્ષાત—હું તો નમું રે. (૬)

લેખ—(રાગ ઉપરનો.)

- મને રઠ લાગીરે ચુનીલાલની,
મારી ગઈ છે શુદ્ધ ને શાન—મને રઠ લાગી. (૧)
- હું તો વીસરી ગયો રે કપલસાડીને,
મન મોહ્યું ચુનીની સંગાથ—મને રઠ લાગી. (૨)
- મન ગોઠે નહીં કામકાજમાં,
દીન રાત રટું છું ચુનીલાલ—મને રઠ લાગી. (૩)
- ગુરૂ ચુનીલાલ પરતાપે હરીભાઈ બોલીયા,
તારે ઓળખાવ્યું સત નામ—મને રઠ લાગી. (૪)
-

રાગ ઉપરનો.

- પુલવાડી, પુલવાડીરે, બહુ પુલ્લી ફજેતી પુલવાડી (૨)
- પુલવાડી તારી કરમાઈ બશેરે, બહુ પુલ્લી ફજેતી પુલવાડી. (ટેક)
- ઝાઝી જુકતીથી વાડી બનાવી, માંહી વસે છે માળીરે—બહુ. (૧)
- પેલે પરભાતે વાડી ખીલી છે, પછીથી થઈ છે ખુવારી રે—બહુ. (૨)
- પુલની ભરેલી વાડી ભેલાવા લાગી, માળીએ કીધી તૈયારીએ—બ. (૩)
- હરીભાઈ સતગુરૂને ચરણે, ચુનીલાલની બલીહારી રે—બ. (૪)
-

(૧૦)

ગરબી.

આવોને કાનજી કાળા, ગોફુળ ગામ આવોને કાનજી કાળા;
 કાન કાળા મોરલીયો વાળા, ગોફુળ ગામ આવોને કાનજી કાળા ટેક
 મથુરાંથી ગોફુળમાં પધારો, મુકો ગોવાળીયાના ચાળા-ગોફુળ.(૧)
 ગોફુળમાં ગોપી વાટ જુવે છે, મોતીયોની માળા વાળા-ગોફુળ.(૨)
 ગોફુળમાં આવી રાસ રમાડો, મારણીને મારવા વાળા-ગોફુળ.(૩)
 રાસરમી ગોપી મહા સુખ પામી, ધન છે નંદજીના લાલા-ગો.(૪)
 જે ઘડીયા તે સુન્યમાં વસીને, બતાવે દાને ચાળા-ગોફુળ.(૫)
 કર બેડીને કહે હરીભાઈ, ચુનીલાલ ડાકોરવાળા-ગોફુળ.(૬)

(૧૧)

ધોળ.

મારે ઘેર આવ્યા સતગુરુ દેવ, હુતો ઝખડીને જોરા નીસરીરે;
 હૈયે હરખ ન માય, ઘેલી થઈ ગુરૂના તુરમારે.
 ઘણા દીવસની ઉદાસ, ગુરૂ મળવાની આશ, જઈ પડી ગુરૂના ચરણમારે
 ગુરૂ મારો પ્રેમે પકડ્યો હાથ, ચાંગી રૂદીયા સંગાથ,
 વારી જાઉં ગુરૂના નામનેરે.
 ચંપો ચંબેલી ગુલાબ, ગુરૂજીને વધાવી લઉં લાભ;
 આવો અવસર ફરી નહીં મળે રે.
 ગુરૂ મારા આવ્યા મહાજમ રાત, સરવે સંતોની સંગાત.

આત્મન કીધાં હુમારે ધારણે રે.
 હાકાર મધે છે મુકામ, મહેતા ચુનીલાલ નામ;
 પ્રાદ્યણ મેવાડાની નાતમાં રે.
 સતગુરૂ મલીઆ ચુનીલાલ, લીધી સેવકની સંભળ;
 હરીભાઈ ઉઘમાંથી જાગૃત થયો રે.

(૧૨)

લોળ.

જીરે સંત સમાગમ મીઠો છે,
 અનુભવ કરતાં રે, અનુભવ કરતાં તે, સત્ય વરતાય;
 સમાગમ મીઠો છે. ૧

જીરે અધોર રજની સારી ઉંઘમાં ગઈ,
 જાગી જોયું રે, જાગી જોયું તે જ્ઞાન વરતાય—સમાગમ. ૨
 જીરે નીરવરતીને ઘેર જોસજો,
 ત્યારે મળશેરે, ત્યારે મળશે સમાગમનો સ્વાદ—સમાગમ. ૩
 જીરે પ્રેમ પીયાકો પુણ્ય ભરજો,
 પોતં પીને રે, પોતે પીને, બીજને પાવરે—સમાગમ. ૪
 જીરે હરીભાઈ કહો રસ ચાખજો,
 ચુનીલાલે રે, ચુનીલાલે પાયો મીઠો રસ—સમાગમ. ૫

આઠ વાર—ધોળ.

પડવાની પડખીત ઘટમટ ભૂલીરે—એ રાહ.

આઠીતે આઠવાર કહું સાહેલી રે,

આ ભર જોખનની બહાર પીયુજીએ મેલીરે.—૧

સોમે તે સ્વામી નાથ પર ઘેર માલેરે,

ના જોલે અમારી સાથ કહો કેમ ચાલેરે.—૨

મંગળે મારી સાથ નથી કોઈ સજનીરે,

કેમ એકલણ રહેવાય કેમ જાય રજની રે.—૩

બુધવારે મારી જોન હું બહું જોતીરે,

ના મળે પીયુજીની જાત ફરું છું રોતીરે.—૪

બ્રહ્મરૂપે લણકાર ઘરમાં લાગેરે,

હવે નહીં ચાલે માડું જોર ચોદસ લાંચ લાગેરે.—૫

શુકરવારે શોકય મળી મને વસમીરે,

જેઠી સ્વામીજીની સાથ ખારી દસમીરે.—૬

શનીએ સતશુર સહાય મારી કરજેરે,

આ અનઘડ હરીયાની અરજ ઉરમાં ધરજેરે.—૭

ધન ધનરે મહારાજ ચુનીલાલ તમારી માયારે,

તમ પરતાપે આઠવાર હરીમાઇએ ગાયારે.—૮

(૧૪)

આડવાર ઘોળ.

પડવાની પડમીત ઘટંમટ ભુલી રે—એ રાહ.

આઢીતે અકળ કળા સખી મેં બાણીરે,
 નીત ઉઠી ગંગા ઘાટ ભરવા પાણી રે.
 સોમે તે સખીઓ સા આલો વહેલીરે,
 આ રાસે રમવા કાજ થઈ છું ઘેઝીરે.
 મંગળે મારી ખેન મનકું ડાલેરે,
 નહીં આવે શામળીયા લાલની કોઈ તોલેરે,
 બુધે તે બીજી વાત સખી ના ગમેરે,
 આ ડાકોરના મહારાજ રૂઢીયે રમેરે.
 બ્રહ્મચર્ય ભરસો મુજને પડીયોરે,
 આ મોનાની સળીયે કઠેરો જડીઓરે.
 શુકરે સુરતા શામળીયા શું લાગીરે,
 આ રાખો ચરણમેં વાસ નહીં બળે આઢીરે.
 શનીવારે સંઘેશો મુજને કહેજેરે,
 નહીં વીસરતાં મહારાજ રૂઢીયે રહેજેરે.
 નીરવરતી છે નાર હરીભાઈ દાસીરે,
 મને મળ્યા ચુનીલાલ ડાકોર વાસીરે.

તીથીઆ—ઘાળા

સખી પડવે પ્રભુજી ઘેર આવોરે, સાથે વીરા લક્ષ્મણજીને લાવે
 સામળીયા લાલજી વે'લા આવોરે—૧
 સખી ખીજે ખીજા નવજાણે રે, મન ગમતી તે મોજે માણેરે—સા. ૨
 સખી ત્રીજે ત્રીકમજીને કાજેરે, મેં તો મેલી સંસારની લાજેરે—સા. ૩
 સખી ચોથે ચેતવણી આપોરે, દાસીનાં દુઃખડાં કાપો—સા. ૪
 સખી પાંચમે પ્રેમરસ પાજેરે, અબજાનો પાલવ સાંજે—સા. ૫
 સખી છઠ્ઠે છખીલા શું કહીયેરે, ઉઠાસી પણામાં રહીયે—સા. ૬
 સખી સાતમે સુધ્ધ ગર્જમારીરે, ઝાઝું શું કહીયે તમને વનમાળી—સા. ૭
 સખી આઠમે આ ઘર તમારૂંરે, અંધારે કરજો અજવાળું—સા. ૮
 સખી નોમે તે નીરખીને જોતીરે, આંસુડાં પાલવડે લોતી—સા. ૯
 સખી દશમે દરશન દેજોરે, કુદ કપટ અમને કહેજો—સા. ૧૦
 સખી એકાદશીએ જોતીરે, વધાવા લાવી હું તો મોતી—સા. ૧૧
 સખી બારમે બીક ના ધરીયેરે, લોકડીયાં દેખીનાં ફરીયે—સા. ૧૨
 સખી તેરસે ત્રીવીધી તાપરે, સતગુરુજીને ચરણે માપ—સા. ૧૩
 સખી ચઉદસે ચીંતા ગઈ સારીરે, રૂદીયે રાખો કુંજખીડારી—સા. ૧૪
 સખી પુનમે પંદરમી બારીરે, આત્મા ખીરાજે આસનવારી—સા. ૧૫
 સુગ્રીભાઈ અરજ કરે તમારીરે, ચુનીકાલે મારી છે કટારી—સા. ૧૬

(૧૬)
મર્યાદા.

હાંહાંરે અંતરમાં આતમ એળખે આતમ એળખે.
 પર આતમ જાણે સરખો, અંતરમાં આતમ એળખે આતમ એ.
 પંચભુતની કાયા બનાવી, એમાં પુરૂષ એકને પકળે—અંતરમાં.
 આરે સંસારની જુઠી ભરમણ, હે જુઠો જાણે માયાનો ચરખો—અં.
 આરે અવસર મોઘા મુઝનો આવ્યો, હે એને જતન કરીને નીરખો—અં.
 લોભ મોહને દુર ખસેડો, હે મટાડો મનનાં શંકો—અંતરમાં.
 પરવરતીને પ્રલે કરીને, હે નીરવતી સાથે સરખો—અંતરમાં.
 નવસ નવાણું નદીયો ભરેલી, હે પરાની પારે ચરખો—અંતરમાં.
 હરીમાધને ચુનીલાલ સગીયા, હે મુન્યમાં આતમ એળખ્યો—અં.

(૧૭)

ધોળ.

સતશુર કહેરે ખોલતાને બુજવા—એ રાગ.
 સગી મને વંદ્રાવન લઈ ચાલોરે લાલ.
 વનમાં વાગેરે મધુરી મોરલીરે—વનમાં વાગેરે.
 ભર નીંદ્રામાં જબકી ઉઠીરે,
 કે મટી ગયું માયાનું અંધારુંરે લાલ—વનમાં વાગેરે.
 સગી હું તો તતબર તૈયાર થઈરે,
 કે રમવા શામળીયાની સાથેરે લાલ—વનમાં વાગેરે.
 સગી હું તો વંદ્રાવન ફરું એકલીરે,
 કે પ્રભુ મળે તો આનંદ થાય હો લાલ—વનમાં વાગેરે.

સખી હુંતો જમણાથી ભુલી પડીરે,
 કે વહાલો મારો વસે પ્રેમીજનની પાસેરે લાલ-વનમાં વાગેરે.
 સખી શું પાડ માતું ચુનીલાલનોરે,
 અનઘડ હરીભાઈને આસરે તમારોરે લાલ-વનમાં વાગેરે.

---

(૧૮)

ગરબી

હાં હારે પ્રભુની લણી પગ ભરીએ, પગ ભરીએ—ટેક.
 કુડ કપટને દુર કરીએ,
 દયા દીનતાની સાથે વરીએ—પ્રભુની લણી.
 નીત ઉઠી ગંગાજીમાં નહીએ,
 પછી દેવ મંદીર લણી વરીએ—પ્રભુની લણી.
 ચોખા ચંદનને પુષ્પ લઈએ,
 પછી હાર પ્રભુને કંઠે ધરીએ—પ્રભુની લણી.
 પુણ્ય પ્રેમ રૂઢેમાં ધરીએ,
 પછી સામળાનાં દરશન કરીએ—પ્રભુની લણી.
 પ્રેમ ગુરૂ ચુનીલાલ કરીએ,
 સુરતાઓ હરીભાઈ પર ધરીએ—પ્રભુની લણી.

---

(૧૬)

ગરબી.

હાં હારે લજનમાં હેતે હાલો હેતે હાલો—ટેક.
 ટેક ગુરૂના નામની ઝાલો—લજનમાં.
 કાળ કોધને દુર કાઢો, સતગુરૂના શબ્દો ઝાલો—લજનમાં.
 લોલ મોહનો બાંધો ભારો, કબુદ્ધીને મુગમાંથી કાઢો—લજનમાં.
 સમજ્યા વીના તમે મહાલો, એ તો બકરાંચાવે પાલો—લજનમાં.
 પુરણ પ્રેમ રૂઢેમાં ધારો, આવન બહાર પરખાવાવળો—લજનમાં.
 અનઘડ હરીયાની સામું ભાળો, ચુનીલાલના શબ્દો ઝાલો—લજ.

(૨૦)

રાગ ચાતતી—ગરબી

વાટો જોડું છું ગુરૂદેવરે મંદીરે આવો
 ઉભી રહી કરૂં તમારી સેવરે મંદીર આવો.

સાખી

મહાપ રચાવું મારે આંગણેરે દીવડા મેલું દ્વાર,
 સોના બાજઠ ઢાળું બેસવા;
 ચાલ—રૂપેરી ચંમર શોભાદારે-મંદીરે આવો.

સાખી

ચંદન ઘસાવું ચતુરાધીરે સોઢમ કસ્તુરી સાથ,
 તીલક કરૂં ગુરૂ દેવને;
 ચાલ—ચોખા ચોટાડું ભાલરે-મંદીરે આવો.

સાખી

કાચી કળીયોનાં પુલ વીણાવું રે ચોસઠ ગુંથાવું હાર.
પ્રેમે પહેરાવું ગુરૂ દેવને;
ચાલ—ગુલાબી ગજરો શોભાદારે મંદીરે આવો.

સાખી

વીલંબમાં વેળા વહી જશે તથે આજ કે કાલ,
પુરણ પ્રેમ રૂહે થયો ત્યારે,
ચાલ—હરીભાઈને મળીયા ચુનીલાકરે મંદીરે આવો.

(૨૧)

મહીયારી

દાણ્ડીલા.

સખી વંદ્રાવનની વાટે ગોવાલણુ ઘેરી છે,
તું મોઘા મલાજવાળી દાણીનું દાણુ આલી દે;
તું કયા તે રાયનો બેટો રે ગાયના ગોવાળા,
તું રહેને મારાથી છેટો રે ગાયના ગોવાળા.

સાખી

ગોકુળની ગોવાલણીરે, મથુરાં મહી વેચવા જાય;
વચમાં કાનજી આઠો પડયો, મારો પ્રીતેથી પાલવ સાયરે
ગાયના ગોવાળા.

સાખી

કીયા આહીરની બેટડી રે, શું છે તારું નામ;
મહી ગોરસનું દાણુ નહીં આપે તો, પાછાં સીધાવો ગોકુળ ગામરે
મહીની મહીયારી.

સાંખી

અખુલાનની બેટી રે, છોટી રાધીકા માઈ નામ;
 ઘણા દીવસથી મહી વેચીએ, હજી નથી આપ્યું કોઈને ઢામરે
 ગાયના ગોવાળા.

સાંખી

મથુરાં માઈ ગામડું રે, ગોકુળની ચાર ગાય;
 હજી નથી આગળતી મારા પિતા છે નંદરાય રે.
 મહીની મહીયારી.

સાંખી

નંદને ના વખાણીયેરે, આણુ ફેરવે કંસરાય;
 તુલસરખા ગોવાળીયા નીત્ય આંગણીયે ફેરા ખાયરે.
 ગાયના ગોવાળા.

સાંખી

ફેરાનાં ફળ લઈશું રે, શાને કરે છે ચોર;
 રાધીકા કારણ કાનજી રે, ચારે ગોકુળનાં ઢોર રે.
 મહીની મહીયારી.

સાંખી

વાંકા બોલ ના બોલીયે રે, આપીશ મહીનાં દાણ;
 અખળા બંત છું આહીરની, જઈ અખુલાનને કરું બાણરે,
 ગાયના ગોવાળા.

સાખી.

જાણુ જાતનો ભરવાર રે, રાખે બકરાં ને ગાય,
હુવે વલોવે ને છાશ પીયે, બીજું તેનાથી શું થાય-રે.

મહીની મહીયારી.

સાખી

નાના સરીખા કાનજીરે, ના કરે વડાઈ,
નંદખાવા મારે નેહડે વસે છાશ પીયે છે દેવકી માઈરે.

ગાયના ગોવાળા.

સાખી.

રાધા વનમાં એકલી, કોઈ નથી તારી સાથ,
ઘણા દીવસથી ફરતો હતો આજે આવી છે મારે હાથરે.

મહીની મહીયારી.

કાંમણગારા કાનજીરે ચોરું માડું ચીત્ત,
વનમાં રાધા હારી બેઠી કાનજીની ધર્મ છે જીત રે,

ગાયના ગોવાળા.

મેલા મનના કાંનજીરે તમારે મારે નથી રીસ,
આંતરના પડદા ઉઘેડીઆ રાધા ચોળખી લેજો જીગદીશરે.

મહીની મહીયારી.

ડાકોરમાં થુનીલાલ વસે, હરીભાઈ કપલસાડી માંહી,
બે મુકામ બહેર બતાવું બાકીના મુકામ છે ત્રણ રે.

ગાયના ગોવાળા.

(૨૨)

ગરબી.

આવાને મુગટ ધારી, છખીલા કાન આવાને મુગટ ધારી.
 ગોફુગમાં ગોપી થેલી ફરે છે, વાટો જીવે છે તમારી-છખીલા (૧)
 ગોફુગથી ચંદ્રાવન રૂઝું, રાસ રમ્યાની બઢીહારી-છખીલા (૨)
 વંદ્રા તે વનમાં રાસ રમાડો, એમ કહે છે વૃજની નારી-છખીલા (૩)
 પરવરતી પરવારીને બેઠી, એમ કહે છે નીરવર્તી નારી-છખીલા (૪)
 કરબેડીને કહે હરીભાઈ, ચુનીલાલ પર બડેવારી-છખીલા (૫)

(૨૩)

ગરબી

તમે હાલો જઘડીઆ સ્ટેશન, ચુનીલાલની બઢીહારી.
 નીરમળ રાખોને સાનાં મન—ચુનીલાલ. (૧)
 રૂડી રીતે થાશે દરશન—ચુનીલાલ. (૨)
 પાવન થાશે સરવોનાં તન—ચુનીલાલ. (૩)
 તમે આવાને હરીજન—ચુનીલાલ. (૪)
 પ્રભુજી થાશે પરસન—ચુનીલાલ. (૫)
 કરી હરી ગુરૂ સંતે સહાય—ચુનીલાલ. (૬)
 અનધડ હરીભાઈ ગાય—ચુનીલાલ. (૭)

(૨૪)

રાગ ચાલતી—ગરબી.

આવે આવે ગોવાળીયાની સંગે રમતો

સંગે રમતોરે મારે મન ગમતો આવે આવે—ટેક.

ખલે કામળીયોને હાથે લાકડીયો

ગોકુળની ગાયો પુડે લમતો આવે આવે—૧

વંદ્રા તે વનની કુજ ગલનમેં

મોરઘીના સુરે મારૂ મન હરતો આવે આવે—૨

વંદ્રા તે વનમાં રાસ રચ્યો છે

હાણુની કાજ ગોપીને દમતો આવે આવે—૩

શુરૂ મહારાજે દયા કરી છે

હરીભાઈને ચુનીલાલ મન ગમનારે આવે આવે—૪

(૨૫)

થાળ.

પધારો લાલ પાવન કરવાને ઘર મારાં

પાવન કરવાને ઘર મારાં પધારો લાલ—ટેક

મારે આંગણીએ વાલા ચપો રોપાવું

કાચી કળીઓનાં પુલ સારાં પધારો લાલ—૧

ખત્રીસ વાનીના બહાલા રચોઈ બનાવું

તેત્રીસ વાનીનાં શાક સારાં પધારો લાલ—૨

લવંગ સોપારી ને એલચી મંગાવું

ઠપુરી પાન છે સારાં પધારો લાલ—૩

કહેરે હરીભાઈ સત્તગુરૂ ચરણે
ચુનીલાલનાં દરશન સારાં—પધારો લાલ—૪

(૨૬)

યાગ.

કાંનજીને ઘેર્યો વંદ્રાવન ગોપીએ એ રાગ.

ચાલો સખી જઈએ વંદ્રાવન રાસમાં
સરખી સાહેલીયો વટ જીવે છે ઉભી છે જીમનાં ઘાટમાં ચાલો—(૧)
લાત સુકવેલનો સુંદીર બનાવ્યો
ધીની વાદી સંગાતમાં ચાલો—(૨)
પેંડા પતાસાંને ઘેબર ઘારી સેવ સુંવાળી સંગાતમાં ચાલો—(૩)
સુરણ રતાળાનું શાક બનાવ્યું લાજી વીહરની પાસમાં ચાલો—(૪)
આદા ખીલીનું અથાણું લાવી દુધીનું રઈતું સ્વાદમાં ચાલો—(૫)
સોનાના યાગમાં સામગ્રી ભરી રેશમનો રૂમાલ સાથમાં ચાલો—(૬)
પુરણ પ્રીતે કાનને જમાડું યાગ રાખીશ મારા હાથમાં ચાલો—(૭)
આખખોરો અજવાળીને લાવી જળ ભરીશું જીમના ઘાટમાં—(૮)
કયુરી પાનની ખીડી બનાવી એલચી લાવી પુરણ હેતમાં ચાલો—(૯)
કહે હરીભાઈ સત્તગુરૂ પ્રતાપે ચુનીલાલ રહે છે આનંદમાં—(૧૦)

(૨૭)

ભજન

ગુરૂ મારા ઘટમાં રમોને દીન રાત
 ઘટમાં રમોને દીન રાત—ગુરૂ મારા ઘટમાં રમોને દીન રાત—
 કાચી કાયામાં વાસો પુરીને
 નર નારીનો સંગાત —ગુરૂ મારા ઘટમાં—૧
 કાચી કાયા રે ગુરૂએ. પાવન કીધી
 ચૈતન થયાં રે નર નાર —ગુરૂ મારા ઘટમાં—૨
 સરવે સ્થાને શાન્તી રે થઈ
 વરતાયો જય જય કાર —ગુરૂ મારા ઘટમાં—૩
 કર જોડીને કહે હરીલાલ
 ચુનીલાલ ઓળખાયા સાક્ષાત

ગુરૂ મારા ઘટમાં રમોને દીન રાત—૪

(૨૮)

ભજન.

મનવો ફરે રે ઉદાશી, ગુરૂ વીના મનવો ફરે રે ઉદાસી—ટેક
 સતગુરૂ સમરથ મુજને રે મળીઆ,
 નથી રાખીરે કાંઈ કાચી —ગુરૂ વીના મનવો—૧
 કોઈ જાય મથુરાં કોઈ જાય કાશી
 કોઈ સમરણુ કરે છે દીન રાત —ગુરૂ વીના—૨

સતગુરુ સેવીને પાવન થાજે ભાઈ
 સીંઢ ભમો મથુરાંને કાશી —ગુરુ વીના—૩
 સમરથ ગુરુ તમે રાખોને માથે ભાઈ
 મટી બય લક્ષ ચોરાસી —ગુરુ વીના—૪
ચુનીલાલ પ્રતે કહે રે હરીભાઈ
 નહી બહિં મથુરાંને કાશી—

ગુરુ વીના મનવો ફરે રે ઉદાશી—૫

(૨૯)

હુંતો મોહોરે મહારાજ ચુનીલાલ, બલીહારી તમારા નામને;
 મને સુજે નહીં રે કામકાજ, રહું છું પ્રભુના નામને—(ટીક).
 સ્વપ્ના જેવો છે સંસાર, મોહો તો માયા બળને;
 મને માર્યા જ્ઞાનના ઘાવ, હટાવ્યા ક્રોધ કાળને—હુંતો મોહો રે ૧
 કાયા કાચું બનેલું છે રથુળ, આતમ અમર બાણીને;
 એનો વાસો કાયા ગઢ માંચ, કર્વા શુદ્ધ કામને—હું તો. ૨
 લોભ મોહ કરે છે બહુ જોર, રોષીને આતમરામને;
 મને વાગ્યાં શબ્દનાં બાણ, ઓળખ્યા ચુનીલાલને—હું તો. ૩
 અનગડ કહે છે રે હરીભાઈ પ્રભુના ગુણ ગાળને;
 ગુરુએ બતાવી સતની શાંત, કેળવણી ચુનીલાલની—હું તો. ૪

(૩૦)

મને મલ્યારે મહારાજ ચુનીલાલ, દુગધાયો મારી દુર થઈ;
 અજ્ઞાન ખશી ગયું દુર, જ્ઞાન થયું અજવાળું—ટેક.
 પરવરતીનું નહીં ચાલે જોર, નીરવરતી પટરાણી થઈ—મને. ૧
 કાળ કોધ થયા રે લાચાર, લાચાર પરવરતી થઈ;
 પ્રેમનો થયો રે જળકાર, નીરવરતી બહુ રાજી થઈ—મને. ૨
 મન અટકયું ચુનીની સાથ, ગરીબી માંડી ગ્રહણ થઈ;
 મારી મટી ગઈ સહુ ઘાત, પ્રેમની સાથે લેલી થઈ—મને. ૩
 શુર મલ્યા ગરીબ નવાજ, અનગડ કાયા ચેતન થઈ;
 કર જોડીને કહે છે હરીલાલ, કીરપાતો ચુનીલાલની થઈ—મને. ૪

(૩૧)

(કીતને ગયે જખ માર, લજન ખીના કીતને)--એ રાગ.
 યુદ્ધ રચોને મજબુત, શુરવીરો તમે યુદ્ધ રચોને મજબુત.
 લેદુ ચુનીલાલને પૂછ, શુરવીરો તમે યુદ્ધ રચોને મજબુત--ટેક.
 ચુનીલાલ સરખા લેદુ મળે તો, રોકી ના શકે જમ દુત--શુરવીરો. ૧
 લેદુ વીનાના યુદ્ધે જશો તો, કુટાઈને થાશે ભુત--શુરવીરો. ૨
 રાંજ દુર્યોધન ગયો રે દુવારકાં, પરણાવવા પોતાનો સુત--શુરવીરો. ૩
 અજાણ્યો અલેમાન અરબુન સુત, લેદુ મળેરે એડંબાને.
 સુત-શુરવીરો. ૪
 કરજોડીને કહે છે હરીલાલ, ચુનીલાલ રચેરે મજબુત-શુરવીરો. ૫

(૩૨)

જાની ઘોડો શણગારો, સંતો ભાઈ જાની ઘોડો શણગારો—ટેક.
 મહા રણમાં યુદ્ધ આરંભ્યું ત્યારે, શુરનો થયો છે રણકારો;
 કાયર સરવે કંપીયા ત્યારે, યુદ્ધે થઈ શુરવારો—સંતો ભાઈ. ૧
 મહા રણમાં યોદ્ધા મારે છે, તેને જીતીને પાર પાડો;
 ગરીબ ખીચારી ગાય ઘેરાણી, તેનો કરોને ઉગારો—સંતો ભાઈ. ૨
 શબ્દ શીરોઈ ખાંતુ ખંડુકો, અલીને થાવ તૈયારો;
 મન મારીને ઘોડો બનાવો, પછી જ્ઞાન ગોળીનો માર મારો.

સંતો ભાઈ (૩)

યુદ્ધ જીતીને પાર પહોંચીયા, પછી નથી રોકનારો;
 કર જોડીને કહે હરીભાઈ, યુનીલાલ ડાકોરવાળો;
 સંતો ભાઈ, જાની ઘોડો શણગારો—

(૩૩)

નામ કેળવીને સ્થીર કીધી, ધણીએ મારે નામ કેળવણીને સ્થીર કીધી
 પાંચ તત્વની કાયા બનાવી માંહી, પચીસ નારી સુકી દીધી;
 બહુ કારીગરી કાયાની કરી, નાભી કમળે જડી દીધી—ધણીએ ૧
 કાચી માટીની કાયા બનાવી એની જુગતે જાળવણી કીધી;
 ઘાટ સરવે તૈયાર થયો ત્યારે, પંદરમી બારી સુકી દીધી—ધ. ૨
 નાભીથી એહમ ઉઠીએને, ત્રીકુટીએ તાળી લીધી;
 શુન્ય શીખર પર આપ ખીરાજે, દોરી પોતાને હાથ લીધી—ધ. ૩
 કાયા ગઠ એણે છોડવા માંડ્યું ત્યારે, દશે બારી બંધ કીધી;

કાયા તરછોડીને જીદા થયા ત્યારે, પંદરમી ખારી વાશી દીધી—ધ. ૪
હરી ગુરૂ સંતે કૃપા કરી ત્યારે, લકત પઢવી દીધી;
કરજોડીને કહે હરીભાઈ, યુનીલાલે શાંન કીધી—ધણીએ પ

(૩૬)

લકતી શીરોયો ફેરી ધાર, લજન કર લાવે—(ટેક)
લજન લકતીનું જોડું બનીને, સંત સમાગમો આવે;
સત સંગના ફળ મીઠાં લાગે, પેટ ભરીને ખાવે લજન કર લાવે ૧
કાળ કોધને કાઢી નાખીને, મનવો ઠીક ઠરાવે;
પ્રેમ પ્રસાદી પુરણ પાવે, નીરવરતી ઘર આવે—લજન કર લાવે ૨
સંસાર સાગર મહા જળ ભરીયાં, કોઈ વીરજા પાર જાવે;
મહા બળીયા ગુરૂ ગમવાળા, સતની રાહે જાવે—લજન કર લાવે ૩
પ્રભુ પદ જોણે નયણે નીરખ્યું, તેની દુગધાયો દુર જાવે;
કહે હરીભાઈ સતગુરૂ ચરણે, યુનીલાલ રાહયો બતાવે—
લજન કર લાવે ૪

(૩૫)

મેલીને હાથો વણઝારો, સુંદર કાયા—એ રાગ.
દલરે દરીયામાં દવ લાગ્યો, પ્રભુજી આતો દલરે દરીયામાં દવ લાગ્યો;
સારી રજની મેતો ઉંઘમાં ગુમાવી, યુનીને ચમકારે જાગ્યો—પ્ર. ૧
પરવરતી પદલવ પકડીને ઉભી, નીરવરતીનો નીસાસો લાગ્યો—પ્ર. ૨
પરવરતીને પડતીરે મુકી, નીરવરતી સંગે લાગ્યો—પ્રભુજી ૩

સાતમી ખારીએ પરવરતીને મુકી, દશમી ખારીએ જઈ લાગ્યો ૪
ત્રિકુટી તખત પર જોયું, મુખમણાએ લાગ્યો-પ્રભુજી પ
કહેરે હરીભાઈ સતગુરૂ ચરણે, યુનીલાલનો રંગ લાગ્યો પ્ર. ૬

(૩૬)

રાગ ઉપરનો

મન મમતાને વારે, પ્રભુજી મારા મન મમતાને વારે (૨)
લોભ મોહને દુર ખસેડે, મુકતીના મારગ બતાવે—પ્રભુજી. (૧)
સંસાર સાગર સંપુર્ણ ભરેલો લકતીના નાવે ખેસાડે—પ્રભુજી. (૨)
સુરતા રૂપી સઢરે ચઢાવે, શબ્દ સુકાણું ઝલાવે—પ્રભુજી. (૩)
સતગુરૂ નામની શાંન બતાવી, યુનીલાલ હરીભાઈને જગાડે. (૪)

(૩૭)

રાગ ઉપરનો

કાનુડો છે કામણુગારો, જશોદાજીનો કાનુડો છે કામણુગારો. (૨)
ગોકુળમાં જઈને વહાલે કામણુ કીધાં, મીઠી મોરલીયોવાળો-જ. (૧)
ગોકુળની ગોપી વહાલે ઘેલી બનાવી, એવો એની મોરલીનો
ચાળો-જસોદાજીનો. (૨)
ગોરસનાં હાથ કાને હઠ કરી લીધાં, મહીરે માંખણુનો ખાનારો. (૩)
વૃંદાવનમાં કાળા કાનજી ખીરાજે, ગોકુળની ગાયો ચારનારો, (૪)
મથુરાંની વાટે કાનો હઠ કરી બેઠો, કાળી કામગીયોવાળો-જ. (૫)
ગુરૂ 'યુનીલાલ'ના નામથી મોહ્યો હરીભાઈ કપલસાડીવાળો. (૬)

(૩૮)

રાગ ઉપરનો

વાટડી જોઈ છું તમારી, પ્રીતમ વડાલા વાટડી જોઈ છું તમારી. ટેક-
 ઘણા દીવસની વીજોગવાળી, અરજો મુણજો હુમારી—પ્રીતમ. (૧)
 અબજાની અરજો ઉરમાં ધરજો, ગરૂડે કરજો સ્વારી—પ્રીતમ. (૨)
 વંદ્રા તે વનની કુંજ ગલનમાં, મોરલીની ગત ન્યારી—પ્રીતમ. (૩)
 આ તેડે ગંગાને પેલી તેડે જીમનાં, વચમાં છે ગીરધારી-પ્રીતમ. (૪)
 કહેરે હરીલાલ સતગુરૂ ચરણે, યુજીસાલની બલીહારી—પ્રીતમ. (૫)

(૩૯)

રાગ ઉપરનો.

સતગુરૂ સાર પાતાવો મુને, પાર ઉતારો મહારાજ બાહુ;

સતની રાયો ખતાવો રે હોજી

આરે સંસારીયાનું સગપણ ખોટું ને, જુઠે જુઠાને ભરમાવ્યોજી;

મહા મસ્તાની માયા નાર ધુતારી, તેના ફંદામાં ફસાવ્યો—

મહારાજ બાહુ. (૧)

સંસાર સાગર અખંડ ભરેલો ને, તરસાને તલખાવો;

ખારા સમુદ્રમાં મીઠીરે વહેરી, અમૃત પીઆલો પાવો—

મહારાજ બાહુ. (૨)

લોભ મોહને દુર ખસેડીને, નીરવરતી ઘેર લાવો રે હોજી;

કાળ કોધને કાઢીરે નાખીને, જોકે કીરતાર ઐળખાવો—

મહારાજ બાહુ. (૩)

હરી ગુરૂ સંતના ચરણ કમળમાં, હેતે હરીભાઈ આળ્યો;
ડાકારવાળા મળ્યા 'ચુનીલાલ', ભુમ્યાને ભાળ ખતાવો—
મહારાજ બાહુ. (૪)

(૪૦)

અજર પીયાલો પાયો ચુનીલાલે, અજર પીયાલો પાયો ર
સંસાર સાગર દુઃખનો ભરેલો ને હરીભાઈને ત્યાં સાહ્યો;
પીધો પીયાલો ને લાગી ચોટ ત્યારે, અનગડ હરીભાઈ ધાયો—૧
દુઃખ સરવે દુર થયું ત્યારે, પુરૂષ એક નજરે આળ્યો;
એરે પુરૂષની સંગત થાતાં, ચુનીલાલે પાલવ સાહ્યો—ચુનીલાલે, ૨
નામ સાંભળી ચુનીલાલનું અભણ્યો હરીભાઈ ધાયો;
આવતાં એમણે પાલવ સાહ્યો, સતની રાહે ચલાવ્યો—ચુનીલાલે. ૩
ગુરૂ મહારાજે મહેર કરી ત્યારે, તેમનો આસરો સાહ્યો;
મહારાજ ચુનીલાલે કીરપા કરી ત્યારે, હરીભાઈને
આતમ ઓળખાળ્યો;

'ચુનીલાલે' અજર પીયાલો પાયો—૪

(૪૧)

(પ્રભાત) જુના મારગ દયો જાણી મારા સંતો જુના
ઘનન ઘનન ઘડીયાળારે વાગે ત્યારે, અનગડ હરીભાઈ જાગે.
ચુનીલાલ, શબ્દે રંગ લાગે રેણ.
કામ ક્રોધ બે દુર ખસે ત્યારે, લોભ-મોહ ઘર ત્યાગે રેણ,

નીરવરતીનો થયો પસારો, નીરવરતીનો હાં...
 ચયો પસારો ત્યારે, પ્રેમ પીયાલે માગે—ચુનીલાલ શબ્દે. ૧
 પાંચ તત્વનો અંગલો બનાવ્યો ત્યારે, ત્રીગુણનો રંગ લાગે હોજી;
 ઓહંગ ઓહંગની સડક બનાવી, ઓહંગ ઓહંગની હાં....
 સડક બનાવી ત્યારે સુખમણા ઘર જઈ જાગે—ચુનીલાલ. ૨
 ગુરૂ જ્ઞાનનું ઘરેલું ઘડાવ્યું ત્યારે, શાન્તિ શશુગાર માગે હોજી;
 દશે દ્વારાં ખુલ્લાં થયાં લાઈ, દશે દ્વારાં હાં...
 ખુલ્લાં થયાં ત્યારે, પંદરમી ખારી આતમ જાગે—ચુનીલાલ. ૩
 હરી ગુરૂ સંતની સેવા કરી ત્યારે, લાવ લડસો જાગે હોજી;
 મહારાજ ‘ચુનીલાલે’ દયા કરી લાઈ, મહારાજ ચુનીલાલે હાં....
 દયા કરી ત્યારે હરીલાઈને સાચો રંગ લાગે—ચુનીલાલ શબ્દે ૪

---

 (૪૨)

મજબુતની ખીલી જડી ચુનીલાલે મજબુતની ખીત્રી જડી (૨) (ટેક)
 પાંચ ભુતની કાયા બનાવી; માંહી જોવાની ભુકતી મડી;
 જોઈ જોઈને તરપત થયો ત્યારે અમુલખ વસ્તુ અડી—ચુનીલાલે. ૧
 નાખી કમળે નીરખતાં તેા વસ્તુ કાંઈ ના જડી;
 પરવરતીનો પસારો જોઈને સુરતા પાછી પડી—ચુનીલાલે. ૨
 આવક ભવક બે ભેગા થયા ત્યારે ત્રીકુટીએ તાળી પડી;
 તાળીને શુરે ચઢીને જોતાં, અલખેલાની જગા જડી—ચુનીલાલે. ૩
 ત્રિકુટી તખત પર જોયું ત્યારે, નાર એક નજરે પડી,
 એક ખીજનો મેળાવો થાતાં, સુન્યમાં જઈને અડી—ચુનીલાલે. ૪

ચુર મહારાજ મુજને મળીયાં ત્યારે, પંદરમી બારી જડી;
કહે હરીભાઈ 'ચુનીલાલ'ને, શબ્દે સુન્યમાં સુરતા
અડી-ચુનીલાલે. ૫

(૪૩)

ઓધવજી સંદેશે કહેજે શ્યામને—એ રાગ.

ચાર મહીના ચોમાસુ આવ્યું રે સ્વામી બહારજે;
નદીઓ ભરેલાં સ્વામી પુરજે, ઉતરવાનો નહોં મળે આરોજે—

આશાઓ મુકોરે પરદેશની. ૧

ચાર મહીના શીયાળો શું કહું સ્વામી વાતજે;
એકલડાં કેમ રહેવાય મોટી રાતજે, હલકેરી વાયેરે સ્વામી

ટાઢજે—આશાએ મુકોરે પરદેશની. ૨

ચાર મહીના ઉનાળો કેમ રહે એકલી નારજે;

આ અવસર ના આવે વારંવાર જો, શણગાર પહેરીને ફરવા બહારજે;

ઓ અબળા તું એવી હઠ ના કરતીજે, પણ એક ના રહું

પરવરતીની પાસજે;

ડાકોરના રહેવાસી 'ચુનીલાલ' જો, પ્રેમથી પકડયોરે

હરીભાઈનો હાથજે—આશાઓ મુકોરે. ૩

(૪૪)

જળહળ બંબા ખડા ધારી, એવા સુન્ય મંડળમાં તંબુ તાણ્યા;

સુના નગર વસીયાણુ કરતાં, નર એક નજરે આવ્યો રે;

શબ્દોનાં વાગેલાં મનડાં ઘાયલ થયાં રેજી.

એરે નરનો નાથ કરીને ઘર સાડું વસાવો,
 સુના નગર વસીયાણુ કરીને, લેજો મનુષ્ય દેહ લાવો રે—શબ્દોનાં.
 તોપ તમંચા ઢાડ મંગાવોને, સામે ગોળીનો માર મારો;
 એથી પાછો ના હોં તો, સમશેરનો માર સારો રે—શબ્દોનાં.
 મહા રણમાં વાળાં વાગે ત્યારે કેમ છુપે શુરવાળો;
 સગાં સંબંધી આગળ આવે પણ, કોઈથી ન થયો ખારો રે—શબ્દો.
 મહા રણમાં કેર મચાવ્યો ને વરતાવ્યો હાહાકાર;
 શુરવીર સંગરામે ચઢ્યો નહીં, પાછો પગ ધરનારો રે—શબ્દોનાં.
 એરે પુરૂષનો નાશ કરો, એને જીતી શકે ના કોઈ;
 ‘યુનીલાલ’ ઘેરો ઘાલીને ઉલા, એની પુઠે હરીભાઈ—શબ્દોનાં.

(૪૫)

રામ રમેરે મારો હરી તો રમે—એ રાંહ.
 નીરખો નેણાં મે મારો લાલ રમે,
 લાલ રમે રે ગુરૂદેવ રમે રે—નીરખો.
 હાથે આવેલો હીરલો પરખીને લેજો રે,
 ફરી નહીં આવેરે વારો ખીજો સમે રે—નીરખો.
 ભર રે નીંદ્રામાં જેમ સ્વપનાં આવે રે,
 જાગ્રત થયાને મન ચીંતામાં ભમે રે—નીરખો.
 મોઢેમો વાળા સરવે મોઢેમ તજ્યા રે,
 સતના શુરવીરો ગુરૂના ખાનાને નમેરે—નીરખો.
 અરજ કરું છું ગુરૂદેવ તમોને રે;
 વારે ચડો રે મારી વસમી સમે રે—નીરખો..

દેવીઓ વાળા જેમ દેવીને નમે રે;
અનગડ હરીભાઈ, યુનીલાલને નમે રે—નીરખો.

(૪૬)

ભજન ગમેરે તારૂં ભજન ગમે સીતાપતી રામ—રાગ
નહી મુકું રે હું તો નહી મુકું, મારા મનના માનેલા ગુર નહી મુકું
આ પુર્વેના સંસ્કારે સતગુર મલીઆ રે,
આવ્યો અવસર હવે કેમ મુકું રે—મારા મનના—૧
આ-ધણા દીવસથી વીજોગ પેડેલા રે,
મળીઆ ગુરુ એના નામને જુકું રે—મારા મનના—૨
આ-જ્ઞાનની ગુણો ગુરુ છોડીને બેઠા રે
નજરે નીહાળી હું તો જ્ઞાન છડું રે—મારા મનના—૩
આ સનમુખ બેસી ગુરુ સાન બતાવે રે,
જ્ઞાને સમજીને કહું છું હકું રે—મારા મનના—૪
યુનીલાલ પ્રતે કહેરે હરીભાઈ,
રૂઢીઆ કમળમાં સુરતી ગુરની મુકું રે,
મારા મનના માનેલા ગુર નહી મુકું રે—૫

(૪૭)

રાગ હિપરનેા

કહારે મુકું રે હવે કહારે મુકું આવ્યો અમુલખ
હીરલો એને કહારે મુકું રે—ટેક
આ-કાથારે ઘડમાં ચોર ધુતારા રે
વીજો મુકું તો મારી સુરતા મુકું રે આવ્યો—

આ-દીલની દાખડીમાં ભરીને સંખ્યો રે
 બુદ્ધીની બારી મજબુત જડી રે આખ્યો....૨
 આ-ભુગતીથી બળવણી કરીને રાખ્યો રે
 પ્રેમ પેટારામાં મુકી ફરં રે આખ્યો—૩
 મુસ્તાની સાંકળો સભર ચઢાવી રે
 ગુરૂ ગામનું ઘર તાબે કરં રે આખ્યો—૪
 હસે દવારે ધીર નથી રહેતી રે
 પંદરમી બારીએ હીરલો મુકું રે આખ્યો—૫
 કર. જોડીને કહે રે હુરીભાઈ
 ગુરૂ ચુનીલાલ શું હીરલો જડ્યો રે
 અમુલખ હીરલો એને ત્યાં રે મુકું રે.

(૪૮)

ભજન

કાયાના ડુંગર ચઢી જીવો—સામા બેઠા હરી રે—એ રાગ
 જ્ઞાની ઘોડે ચઢી જીવો, સામા દીસે ગુરૂ રે
 રૂદ્ધિઆ કમળ ખોલી જીવો, દીસે રૂદ્ધિયા માંહી રે જ્ઞાની—૧
 પાંચતો પરથમ જીવો. પચીસ પાંચની માંહી રે (૨)
 ત્રણનો ટંકશાળ થયો, એકે હાથ લીધો રે જ્ઞાની—૨
 રણના રણવટીયા તો શોભે રણની માંચ રે (૨)
 કાયરનું—ત્યાં કામ નથી. અંધારે અથડાય રે યાની—૩
 અબાણ્યા હુરીભાઈની ગુરૂએ કીધો સાહાય રે (૨)
 મલીઆ ચુનીલાલ ફેરવ્યો હેસ માંચ રે
 જ્ઞાની ઘોડે ચઢી જીવો—૪

(૪૯)

ભવન

ગુરુ મને દીયોને દેહાર, સાહેબ મુને દીયોને દેહાર

મુખડાં નીરખ્યાની મને હોંસ ઘણી હેલ.

ગુરુ હું તો બૂલેલો ભમું છું ખધા ભવમાં હેલ

હવે નથી ખીજે ઉપાય-નથી ખીજે ઉપાય

મુખડાં નીરખ્યાની મને હોંસ ઘણી -હેલ-૧

ગુરુ મારા પુરાંને લેદુ છો, તમે લોમીયા હેલ

બૂલેલાની લેજો સંભાળ (૨) મુખડાં નીરખ્યા-૨.

ગુરુ મારે પ્રેમની કઠારીઓ વાપરી હેલ

વાગી મુને રૂદીયા મોઝાર (૨) મુખડાં નીરખ્યા-૩

ગુરુ મારા રૂદીયા છેદાયાં ભીતર ઘા પડયો હેલ.

હવે શો કરવા ઉપાય (૨) મુખડાં નીરખ્યા-૪

ગુરુ મારા કાચીરે ઇંટોનો કાચા ગડ છે હેલ.

પકવીને કરો રે ભૂયાર (૨) મુખડાં નીરખ્યા-૫

ગુરુ મારા અનગડ હરીજાની વીનતી હેલ.

ચુનીલાલ ઉતારો ભવપાર (૨) મુખડાં નીરખ્યા-૬

(૫૦)

સાખીઓ.

ચુની ઝળકે ચોકમાં, ચાંદસ ભર્યો ઉજાયાળ

સુરતા સુંદરીને સોહાવતાં, ઝળકયા ચુનીલાલ -૧

ગુરુ મુખે મોતીઝરે, અઠે પહોર દીવસ રાત

હરીલાલ ત્યાં મોતી વીણે. રહે છે ચુનીલાલની પાસ -૨

- અનમડ હરીઆની વીનંતી તમે સુણને ચુનીસાસ
નમરી બતી રંક, છું, ખાતજો કંઈ શામ -૩
- કન્યા એડી માંયરે, પકડી પીયુળનો હાથ
અંતર પડ આઠો ધર્યા, ના ચોળખ્યા સ્વામીનાથ -૪
- સતગુરુ સમક્ષ બાંણીએ, સાગર ભરીયો નીર
પુરણ ભાવે સેવજો, રાખો રૂઢીએ ધીર -૫
- રાખો રૂઢીએ ધીર, હરીજન પાઠો કરવો ખ્યાલ
ખાતું રૂઢી બાઝયો, ત્યારે જડશે ચુનીસાસ -૬
- હરીઓ અરણ કરે, તમે સુણને ચુનીસાસ
મહાજળ છુડતો બાંણીને, ચઢને મારી વાહાર -૭
- હરીઓ ઉરમી સહી રહ્યો, રાખીને વિશ્વાસ
મહાજળ છુડતાં તારશે, એવા સમૃથ ચુનીસાસ -૮

સંપૂર્ણ.

“અનરાન ૨૪-૩૬” પ્રેસમાં ઉત્તમરામ ઉમેદરામ રેશમવાળાએ છાપ્યો.

૬૭ હરીજ મંજીલ જુની મુસાદ બેંક-મુરત.

